

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

**στο σχέδιο νόμου «Κανόνες τιμολόγησης, ρυθμίσεις
Φ.Π.Α. ηλεκτρονικών υπηρεσιών και άλλες διατάξεις»**

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

Γενικά

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Α΄ του σχεδίου νόμου ενσωματώνονται στο εσωτερικό δίκαιο της χώρας οι διατάξεις της Οδηγίας 2001/115/ΕΚ του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 20ής Δεκεμβρίου 2001, για την τροποποίηση της Οδηγίας 77/388/ΕΟΚ (6ης Οδηγίας), σχετικά με την απλοποίηση, τον εκσυγχρονισμό και την εναρμόνιση των όρων που επιβάλλονται στην τιμολόγηση όσον αφορά το φόρο προστιθέμενης αξίας, κατά το μέρος που οι ρυθμίσεις αυτές δεν καλύπτονται από το ισχύον εσωτερικό δίκαιο (π.δ. 186/1992 – Κ.Β.Σ.).

Ο τίτλος του κεφαλαίου αποτελεί μεταφορά του τίτλου της σχετικής Κοινοτικής Οδηγίας.

Με την Οδηγία αυτή:

α) Καθιερώνεται η υποχρέωση του υποκείμενου στο φόρο (επιτηδευματία) να εξασφαλίζει την έκδοση τιμολογίου από τον ίδιο, καθώς και από τον πελάτη του ή από τρίτο μέρος, εξ ονόματος και για λογαριασμό του, για τις παραδόσεις αγαθών ή τις παροχές υπηρεσιών που πραγματοποιεί και δίνεται η ευχέρεια στα κράτη - μέλη να υιοθετούν τους όρους και τις προϋποθέσεις, βάσει των οποίων ανατίθεται από τον υποκείμενο στο φόρο η έκδοση τιμολογίου στον πελάτη του ή στο τρίτο μέρος.

β) Υιοθετούνται οι ενδείξεις που αναγράφονται υποχρεωτικά στα τιμολόγια που εκδίδονται από τον υποκείμενο στο φόρο ή από τον πελάτη του ή το τρίτο μέρος, εξ ονόματός του και για λογαριασμό του.

γ) Καθιερώνεται η διαβίβαση των τιμολογίων σε χαρτί ή με ηλεκτρονικά μέσα και υιοθετούνται οι κανόνες που εξασφαλίζουν τη γνησιότητα της προέλευσης και την ακεραιότητα του περιεχομένου των στοιχείων αυτών.

Παρέχεται επίσης η ευχέρεια στα κράτη - μέλη να προβλέπουν ειδικούς όρους για την ηλεκτρονική έκδοση τιμολογίων, όσον αφορά τις συναλλαγές που πραγματοποιούνται στο έδαφός τους από χώρα με την οποία δεν υφίσταται νομική πράξη για την αμοιβαία συνδρομή ανάλογης εμβέλειας, με την προβλεπόμενη από ορισμένες Κοινοτικές Οδηγίες και κανονισμούς.

δ) Καθιερώνεται υποχρέωση αποθήκευσης από τον υποκείμενο στο φόρο των αντιγράφων των τιμολογίων που εκδίδονται από τον ίδιο ή από οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο για λογαριασμό του, καθώς και όλων των τιμολογίων που λαμβάνει, καθορίζοντας για το σκοπό αυτόν τον τόπο αποθήκευσης και με την προϋπόθεση ότι σε κάθε περίπτωση ο υποκείμενος στο φόρο θέτει στη διάθεση των αρμόδιων αρχών όλα τα τιμολόγια ή τις πληροφορίες που έχουν αποθηκευτεί.

Παρέχεται επίσης η ευχέρεια στα κράτη - μέλη να επιβάλλουν σε ορισμένες περιπτώσεις την αποθήκευση των στοιχείων στο εσωτερικό της χώρας ή να επιβάλλουν ειδικούς όρους που να απαγορεύουν ή να περιορίζουν την αποθήκευση των στοιχείων σε ορισμένες χώρες.

ε) Διευκρινίζεται για τις ανάγκες εφαρμογής των Οδηγίων αυτών ο όρος «διαβίβασης και αποθήκευσης τιμολογίου με ηλεκτρονικά μέσα» και ορίζεται ότι τα κράτη - μέλη αποδέχονται ως τιμολόγια όλα τα έγγραφα ή μηνύ-

ματα, σε οποιαδήποτε μορφή, που πληρούν τους όρους που καθορίζονται με την Οδηγία αυτή.

Ειδικότερα

Με τις διατάξεις του άρθρου 1 που προσθέτει στον Κ.Β.Σ. το άρθρο 18α εξασφαλίζεται από τον επιτηδευματία - υποκείμενο στο φόρο η έκδοση τιμολογίου ή άλλου στοιχείου που επέχει θέση τιμολογίου, εξ ονόματός του και για λογαριασμό του από τον πελάτη του (αυτοτιμολόγηση) ή από τρίτο μέρος (ανάθεση τιμολόγησης), για παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών που πραγματοποιεί προς άλλους επιτηδευματίες - υποκείμενους στο φόρο ή προς νομικά πρόσωπα μη υποκείμενα στο φόρο.

Οι συναλλαγές αυτές μπορεί να πραγματοποιούνται:

- εντός του εσωτερικού της χώρας (έδαφος της χώρας),

- εντός της κοινότητας (έδαφος της κοινότητας),

- σε τρίτες χώρες (εκτός της κοινότητας).

Ο πελάτης ή ο τρίτος που εκδίδουν τα τιμολόγια εξ ονόματος και για λογαριασμό του επιτηδευματία μπορεί να είναι πρόσωπα εγκατεστημένα:

- εντός του εσωτερικού της χώρας,

- εντός της κοινότητας,

- σε τρίτη χώρα, με ή χωρίς αμοιβαία συνδρομή ανάλογης εμβέλειας με την προβλεπόμενη από ορισμένες Κοινοτικές Οδηγίες ή κανονισμούς.

Για τον περιορισμό του κινδύνου καταστράτηγησης και για τη διασφάλιση του επιτηδευματία στην περίπτωση έκδοσης τιμολογίων από τα ανωτέρω πρόσωπα, τίθενται διάφορες προϋποθέσεις, όπως να αποδεικνύεται ότι τα πρόσωπα αυτά είναι φορολογικά υπαρκτά, να υπάρχει εκ των προτέρων συμφωνία μεταξύ των συμβαλλόμενων μερών με προσδιορισμένο περιεχόμενο, να υφίσταται αποδοχή του κάθε τιμολογίου από τον επιτηδευματία στην περίπτωση της αυτοτιμολόγησης.

Σε κάθε περίπτωση έκδοσης των τιμολογίων από τα πρόσωπα αυτά, η ευθύνη, όσον αφορά την εκπλήρωση των φορολογικών υποχρεώσεων ή οποιαδήποτε παρατυπία, παραμένει πάντοτε στον επιτηδευματία.

Η έκδοση των τιμολογίων από τον ίδιο τον επιτηδευματία καλύπτεται ήδη από τις ισχύουσες διατάξεις του Κ.Β.Σ..

Θεοπιζούνται οι ενδείξεις που υποχρεωτικά αναγράφονται για τους σκοπούς του Φ.Π.Α. στα τιμολόγια που εκδίδονται από τον επιτηδευματία ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο για λογαριασμό του.

Λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι στο εσωτερικό δίκαιο (π.δ. 186/1992 - Κ.Β.Σ.) υφίστανται ήδη διατάξεις που καθορίζουν το υποχρεωτικό περιεχόμενο (ενδείξεις) του εκδιδόμενου τιμολογίου, με τις συγκεκριμένες διατάξεις θεσπίζονται πρόσθετες ενδείξεις πέραν αυτών που ήδη προβλέπονται.

Οι νέες διατάξεις λειτουργούν συμπληρωματικά με τις υφιστάμενες και προσδιορίζουν από κοινού το πλήρες περιεχόμενο του τιμολογίου.

Καθιερώνεται η δυνατότητα διαβίβασης των τιμολογίων που εκδίδονται από τον επιτηδευματία ή από οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο για λογαριασμό του, σε χαρτί ή με ηλεκτρονικά μέσα, υπό τον όρο της αποδοχής του παραλήπτη.

Τα τιμολόγια που διαβιβάζονται με ηλεκτρονικά μέσα γίνονται δεκτά, υπό την προϋπόθεση ότι η γνησιότητα της προέλευσής τους και η ακεραιότητα του περιεχομέ-

νου τους εξασφαλίζεται είτε μέσω προηγμένης ηλεκτρονικής υπογραφής κατά την έννοια των σχετικών διατάξεων της Οδηγίας 1999/1993/ΕΚ είτε μέσω ηλεκτρονικής ανταλλαγής δεδομένων (EDI), όπως αυτή ορίζεται με τις σχετικές διατάξεις της οδηγίας 1964/820/ΕΚ της Επιτροπής.

Επίσης, προκειμένου για συναλλαγές με το εξωτερικό, θεσπίζεται η υποχρέωση ύπαρξης ενός συνοπτικού εγγράφου σε χαρτί.

Επιτρέπεται η διαβίβαση των τιμολογίων με ηλεκτρονικά μέσα σύμφωνα με άλλες μεθόδους, υπό τον όρο της αποδοχής τους από το οικείο ή τα οικεία κράτη - μέλη.

Επιτρέπεται στην περίπτωση παρτίδων τιμολογίων (διακεκριμένη τιμολόγηση πολλών παραδόσεων) που διαβιβάζονται με ηλεκτρονικά μέσα στον ίδιο αποδέκτη, οι κοινές ενδείξεις (στοιχεία υπόχρεου σε έκδοση, λήπτη κ.λπ.) στα διάφορα τιμολόγια να αναφέρονται μία μόνο φορά, με την προϋπόθεση ότι είναι δυνατή η πρόσβαση στο σύνολο των πληροφοριών κάθε τιμολογίου.

Θεσπίζεται η υποχρέωση για τον επιτηδευματία αποθήκευσης των αντιγράφων των τιμολογίων που εκδίδονται από τον ίδιο ή από οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο για λογαριασμό του, καθώς και όλων των τιμολογίων που λαμβάνει.

Ο επιτηδευματίας μπορεί να καθορίζει τον τόπο αποθήκευσης. Ειδικά στην περίπτωση που ο τόπος αυτός είναι εκτός της χώρας, υποχρεούται πριν την αποθήκευση να γνωστοποιεί τον τόπο αυτόν στην αρμόδια Δ.Ο.Υ., καθώς και κάθε μεταβολή του.

Προϋπόθεση για την εφαρμογή των διατάξεων αυτών αποτελεί η υποχρέωση του επιτηδευματία να θέτει στη διάθεση των αρμόδιων αρχών, έπειτα από αίτησή τους, όλα τα τιμολόγια ή τις πληροφορίες που έχουν αποθηκευτεί χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση.

Ο επιτηδευματίας υποχρεούται να αποθηκεύει στο εσωτερικό της χώρας τα τιμολόγια που εκδίδονται από τον ίδιο ή από οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο για λογαριασμό του, καθώς και όλα τα τιμολόγια που λαμβάνει όταν η αποθήκευση δεν πραγματοποιείται με ηλεκτρονικά μέσα που να εξασφαλίζουν την πλήρη και επιγραμμική (on line) πρόσβαση στα σχετικά δεδομένα.

Ο επιτηδευματίας υποχρεούται επίσης να αποθηκεύει στο εσωτερικό της χώρας όλα τα στοιχεία που εκδίδονται κατά τα οριζόμενα στον Κ.Β.Σ. ή λαμβάνονται από αυτόν, όταν η αποθήκευση γίνεται σε χώρα με την οποία δεν υφίσταται νομική πράξη για την αμοιβαία συνδρομή ανάλογης εμβέλειας, με την προβλεπόμενη από ορισμένες Κοινοτικές Οδηγίες και κανονισμούς.

Η γνησιότητα της προέλευσης, η ακεραιότητα του περιεχομένου και το ευανάγνωστο των τιμολογίων που αποθηκεύονται με ηλεκτρονικά μέσα πρέπει να διασφαλίζονται για όσο χρόνο προβλέπεται από τις διατάξεις του Κ.Β.Σ.. Σε περίπτωση που δεν είναι δυνατή η αναπαραγωγή του περιεχομένου των στοιχείων αυτών υφίσταται παράβαση μη διαφύλαξης των σχετικών στοιχείων.

Οι νέες διατάξεις λειτουργούν συμπληρωματικά με τις ήδη υφιστάμενες στον Κ.Β.Σ., οι οποίες καθορίζουν την υποχρέωση φύλαξης των στοιχείων σε χαρτί από τον επιτηδευματία.

Όταν τα τιμολόγια αποθηκεύονται ή διαβιβάζονται με ηλεκτρονικά μέσα πρέπει να αποθηκεύονται και τα δεδομένα που διασφαλίζουν τη γνησιότητα της προέλευσης και την ακεραιότητα του περιεχομένου του κάθε τιμολογίου για όσο χρόνο προβλέπεται, χωρίς να μπορούν να τροποποιηθούν.

Όταν ο επιτηδευματίας είναι εγκατεστημένος στο εσωτερικό της χώρας, οι αρμόδιες αρχές έχουν το δικαίωμα πρόσβασης με ηλεκτρονικά μέσα, τηλεφόρτωσης και χρήσης των τιμολογίων που εκδίδει ή λαμβάνει με ηλεκτρονικά μέσα, στην περίπτωση που ο τόπος αποθήκευσης βρίσκεται σε άλλο κράτος - μέλος.

Για τις ανάγκες εφαρμογής των υπόψη διατάξεων με τον όρο «διαβίβαση και αποθήκευση του τιμολογίου με ηλεκτρονικά μέσα» νοείται η διαβίβαση ή η θέση στη διάθεση του αποδέκτη και η αποθήκευση που πραγματοποιούνται μέσω ηλεκτρονικών εξοπλισμών για την επεξεργασία (συμπεριλαμβανομένης της ψηφιακής συμπίεσης) και την αποθήκευση δεδομένων και μέσω τηλεφωνικής γραμμής, ραδιοφωνικής μετάδοσης, οπτικής ίνας ή άλλων ηλεκτρομαγνητικών μέσων.

Ως στοιχεία που επέχουν θέση τιμολογίου γίνονται δεκτά όλα τα έγγραφα ή μηνύματα σε χαρτί ή με ηλεκτρονική μορφή, τα οποία πληρούν τους όρους που καθορίζονται από τις κατ' ιδίαν διατάξεις του Κώδικα αυτού.

Οι παραβάσεις που αφορούν τα εκδιδόμενα τιμολόγια από οποιοδήποτε πρόσωπο για λογαριασμό του επιτηδευματία, επιβάλλονται σε βάρος του αρχικά υπόχρεου για την έκδοσή τους επιτηδευματία. Επίσης κυρώσεις επιβάλλονται και στα πρόσωπα που εκδίδουν τιμολόγια για λογαριασμό του επιτηδευματία στις περιπτώσεις που προβλέπεται.

Δίδεται εξουσιοδότηση στον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών:

α) Να επιβάλλει στους επιτηδευματίες που πραγματοποιούν παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών στο εσωτερικό της χώρας και άλλους όρους έκδοσης των τιμολογίων από τους πελάτες τους, ανεξαρτήτως του τόπου εγκατάστασής τους ή ειδικούς όρους, στην περίπτωση που ο πελάτης ή ο τρίτος που εκδίδει τα τιμολόγια είναι εγκατεστημένος σε χώρα με την οποία δεν υφίσταται νομική πράξη για την αμοιβαία συνδρομή ανάλογης εμβέλειας με την προβλεπόμενη από τις Κοινοτικές Οδηγίες.

β) Να προβλέπει ειδικούς όρους για την ηλεκτρονική έκδοση τιμολογίων σχετικά με συναλλαγές που πραγματοποιούνται στο έδαφος της χώρας, από χώρα με την οποία δεν υφίσταται νομική πράξη ανάλογης εμβέλειας με την προβλεπόμενη από σχετικές Κοινοτικές Οδηγίες, καθώς και να απαγορεύει ή να περιορίζει την αποθήκευση των τιμολογίων στη χώρα αυτή.

γ) Να καθορίζει τους όρους της αποδοχής και άλλων μεθόδων για τη διαβίβαση των τιμολογίων με ηλεκτρονικά μέσα.

Οι διατάξεις του άρθρου 2 αφορούν την επέκταση προθεσμιών έκδοσης στοιχείων αξίας (τιμολογίων), τα οποία εκδίδονται και σημαίνονται με τη χρήση Ε.Α.Φ.Δ.Σ.Σ. στο τέλος του μήνα, μέχρι την 10η ημέρα του επόμενου μήνα, με σκοπό τη διευκόλυνση των επιχειρήσεων και την αποφυγή καταλογισμού τυπικών παραβάσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

Γενικά

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Β΄ του σχεδίου νόμου ενσωματώνονται στο εσωτερικό δίκαιο της χώρας μας οι διατάξεις της Οδηγίας 2002/38/Ε.Κ. του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 7ης Μαΐου 2002 (L128/41) για

την τροποποίηση και προσωρινή τροποποίηση της Οδηγίας 77/388/Ε.Ο.Κ. (6ης Οδηγίας), όσον αφορά το σύστημα του φόρου προστιθέμενης αξίας που εφαρμόζεται στις ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές υπηρεσίες και σε ορισμένες υπηρεσίες που παρέχονται ηλεκτρονικά.

Ο τίτλος του κεφαλαίου αυτού αποτελεί μεταφορά του τίτλου της σχετικής Κοινοτικής Οδηγίας και η χρήση των λέξεων «τροποποίηση και προσωρινή τροποποίηση» αναφέρεται σε διατάξεις που έχουν μόνιμη ισχύ και σε διατάξεις με ενδεχόμενη περιορισμένη χρονική διάρκεια ισχύος.

Με την οδηγία αυτή:

α) Υιοθετούνται κανόνες που αφορούν τον τόπο φορολογίας των ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών υπηρεσιών, καθώς και ορισμένων υπηρεσιών που παρέχονται ηλεκτρονικά, ώστε οι υπηρεσίες αυτές να φορολογούνται στην Κοινότητα όταν ο λήπτης των υπηρεσιών βρίσκεται στην Κοινότητα και να μην φορολογούνται όταν ο λήπτης των υπηρεσιών βρίσκεται εκτός Κοινότητας, για την αποφυγή των στρεβλώσεων των όρων του ανταγωνισμού στον τομέα αυτόν προς όφελος της ομαλής λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς.

β) Καθιερώνεται ειδικό καθεστώς προκειμένου να διευκολυνθούν στην τήρηση των φορολογικών τους υποχρεώσεων οι οικονομικοί φορείς που δεν είναι εγκατεστημένοι στην Κοινότητα και παρέχουν τις ηλεκτρονικές υπηρεσίες σε μη υποκείμενους στο φόρο εγκατεστημένους στην Κοινότητα.

γ) Δίνεται η ευχέρεια στα κράτη - μέλη να επιτρέπουν ή να απαιτούν την υποβολή ορισμένων δηλώσεων Φ.Π.Α. ηλεκτρονικά.

Οι κανόνες που αφορούν τον τόπο φορολογίας των ραδιοηλεκτρονικών και ηλεκτρονικών υπηρεσιών, καθώς και την καθιέρωση ειδικού καθεστώτος θεσπίζονται για προσωρινή περίοδο τριών ετών αρχής γενομένης από 1.7.2003. Η περίοδος εφαρμογής τους μπορεί να παραταθεί, αφού όπως προβλέπεται από την Οδηγία η εφαρμογή των τροποποιήσεων αυτών θα επανεξετασθεί από το Συμβούλιο.

Οι κανόνες που αφορούν την ηλεκτρονική υποβολή δηλώσεων Φ.Π.Α. θεσπίζονται επί μονίμου βάσεως αρχής γενομένης από 1.7.2003.

Ειδικότερα:

Άρθρο 3

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού αλλάζει ο τόπος φορολογίας των ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών υπηρεσιών, καθώς και ορισμένων υπηρεσιών που παρέχονται ηλεκτρονικά, ώστε οι υπηρεσίες αυτές να φορολογούνται στην Ελλάδα όταν παρέχονται από τρίτη χώρα σε οποιονδήποτε λήπτη εγκατεστημένο στην Ελλάδα, καθώς και όταν παρέχονται από άλλο κράτος - μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε λήπτη υποκείμενο στο φόρο εγκατεστημένο στην Ελλάδα.

Οι αλλαγές αυτές τροποποιούν και τους κανόνες φορολόγησης των υπηρεσιών αυτών, όταν παρέχονται από υποκείμενο στο φόρο εγκατεστημένο στην Ελλάδα, ώστε στην περίπτωση που ο λήπτης των υπηρεσιών είναι εγκατεστημένος σε τρίτη χώρα ή είναι υποκείμενος στο φόρο εγκατεστημένος σε άλλο κράτος - μέλος οι υπηρεσίες αυτές να μην φορολογούνται στην Ελλάδα.

Επίσης, στη διάταξη της παραγράφου αυτής αναφέρο-

νται ενδεικτικά υπηρεσίες που θεωρούνται ως ηλεκτρονικά παρεχόμενες υπηρεσίες.

Άρθρο 4

Με τη διάταξη αυτή ορίζεται ότι για τις ηλεκτρονικά παρεχόμενες υπηρεσίες δεν εφαρμόζεται μειωμένος συντελεστής Φ.Π.Α., αλλά οι υπηρεσίες αυτές σε κάθε περίπτωση υπάγονται στον κανονικό συντελεστή Φ.Π.Α..

Άρθρο 5

Σύμφωνα με την Οδηγία 2002/38/Ε.Κ., από 1.7.2003 τίθεται σε προσωρινή εφαρμογή (διάρκειας 3 ετών) το ειδικό καθεστώς φορολόγησης των προσώπων που είναι εγκαταστημένα σε τρίτες χώρες (μη κοινοτικές) και τα οποία για οποιονδήποτε λόγο δεν ασκούν άλλη εμπορική δραστηριότητα σε κάποιο κράτος - μέλος, συνεπώς δεν διαθέτουν κοινοτικό Α.Φ.Μ./Φ.Π.Α., και τα οποία παρέχουν ηλεκτρονικές υπηρεσίες σε μη υποκείμενα στο Φ.Π.Α. πρόσωπα εγκαταστημένα σε κράτη - μέλη της Ε.Ε..

Για τις ανάγκες παρακολούθησης των εν λόγω συναλλαγών, καθώς και της απόδοσης του αναλογούντος Φ.Π.Α., είναι απαραίτητη η δημιουργία αφ' ενός μίας διοικητικής αφ' ετέρου μίας μηχανογραφικής υποδομής, η οποία θα υποστηρίζει την παρακολούθηση των εν λόγω συναλλαγών και ειδικότερα:

α. τη χορήγηση «ειδικού κωδικού αναγνώρισης» στα εν λόγω πρόσωπα τρίτων χωρών,

β. την υποβολή των σχετικών ειδικών δηλώσεων Φ.Π.Α.,

γ. την καταβολή του αναλογούντος φόρου και

δ. τη διαβίβαση των σχετικών πληροφοριών αφ' ενός για ενημέρωση αφ' ετέρου για την καταβολή του αναλογούντος φόρου στις αρμόδιες αρχές των λοιπών κρατών - μελών.

Κατά συνέπεια, είναι αναγκαίο να επεκταθεί το κοινό σύστημα ανταλλαγής ορισμένων πληροφοριών σχετικά με τις ενδοκοινοτικές συναλλαγές, που προβλέπονται από το άρθρο 6 του Κανονισμού 218/1992.

Για το σκοπό αυτόν, με το εν λόγω σχέδιο νόμου, θεσπίζονται διαδικασίες για την ανταλλαγή, με ηλεκτρονικά μέσα, πληροφοριών σχετικά με το φόρο προστιθέμενης αξίας, που επιβάλλεται στις υπηρεσίες που παρέχονται ηλεκτρονικά, σύμφωνα με το ειδικό καθεστώς, το οποίο προβλέπει το άρθρο 26γ της Οδηγίας 77/388 Ε.Ο.Κ., καθώς επίσης και για κάθε μεταγενέστερη ανταλλαγή πληροφοριών και, όσον αφορά τις υπηρεσίες που καλύπτονται από το εν λόγω ειδικό καθεστώς, για τη μεταφορά χρηματικών ποσών μεταξύ των αρμόδιων αρχών των κρατών - μελών.

Λαμβάνοντας υπόψη αφ' ενός το γεγονός ότι στη Διεύθυνση 14η Φ.Π.Α. υφίσταται ήδη η απαιτούμενη μηχανογραφική υποδομή αφ' ετέρου ότι το εν λόγω ειδικό καθεστώς τίθεται σε προσωρινή εφαρμογή διάρκειας 3 ετών, καθώς και ότι δεν είναι εφικτό να εκτιμηθεί ο όγκος των μη εγκατεστημένων υποκείμενων στο φόρο που θα επιλέξουν την χώρα μας ως κράτος - μέλος αναγνώρισης, κρίνεται σκόπιμο, κατ' αρχήν, η αρμοδιότητα διαχείρισης όλου του νέου συστήματος να παραμείνει σε κεντρικό επίπεδο. Άλλη επιλογή θα προκαλούσε μεγάλη δαπάνη για τη δημιουργία εξ αρχής μιας υποδομής που για τους λόγους που προαναφέρονται δεν θεωρείται σκόπιμο να δημιουργηθεί.

Στα πρόσωπα που υπάγονται στο ειδικό αυτό καθεστώς φορολόγησης παρέχεται το δικαίωμα επιστροφής του φόρου των εισροών τους, ο οποίος καταβλήθηκε στο εσωτερικό της χώρας. Με τον τρόπο αυτόν εξομοιώνονται με τα υποκείμενα στο φόρο πρόσωπα που είναι εγκατεστημένα σε άλλα κράτη - μέλη της Κοινότητας.

Η διαδικασία επιστροφής του φόρου θα εφαρμοσθεί με την υποβολή αίτησης του υποκειμένου στο ειδικό αυτό καθεστώς στη Διεύθυνση Φ.Π.Α. του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών. Η επεξεργασία των υποβληθέντων στοιχείων, καθώς και η επιστροφή του φόρου θα εφαρμοσθεί σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στην Α.Υ.Ο. ΠΟΛ. 1390/2001.

Άρθρο 6

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού ορίζεται, προς το σκοπό εναρμόνισης των διατάξεων αυτών με αντίστοιχη Οδηγία της Ε.Ε., ότι οι δηλώσεις έναρξης δραστηριότητας, μεταβολών, μετάταξης και οριστικής παύσης εργασιών επιτρέπεται να υποβάλλονται ηλεκτρονικά.

Με την ίδια διάταξη δίδεται εξουσιοδότηση στον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών να ορίζει τους όρους και τις προϋποθέσεις για την ηλεκτρονική υποβολή των δηλώσεων αυτών, καθώς και την υποχρεωτική ηλεκτρονική υποβολή τους.

Άρθρο 7

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού διευκρινίζεται σαφώς και περιλαμβάνεται ευθέως στο κείμενο του Κώδικα Φόρου Προστιθέμενης Αξίας, προς εναρμόνιση του κειμένου με την αντίστοιχη Οδηγία της Ε.Ε., ώστε να προκύπτει η κοινοτική προέλευση της διάταξης, ότι οι περιοδικές και εκκαθαριστικές δηλώσεις Φ.Π.Α., καθώς και οι ανακεφαλαιωτικοί πίνακες των ενδοκοινοτικών συναλλαγών, επιτρέπεται να υποβάλλονται ηλεκτρονικά. Με την ίδια διάταξη δίδεται εξουσιοδότηση στον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών να ορίζει την ηλεκτρονική υποβολή των δηλώσεων αυτών υποχρεωτική.

Σημειώνεται ότι ανάλογη ρύθμιση, για όλα τα φορολογικά αντικείμενα, ισχύει με τις διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 18 του ν.2753/1999 (ήδη υποβάλλονται περιοδικές δηλώσεις ηλεκτρονικά). Επειδή όμως δεν διευκρινίζεται σαφώς στην ισχύουσα διάταξη, θεωρούμε για νομοτεχνικούς λόγους ότι απαιτείται εξειδίκευση της διάταξης, δεδομένης και της υποχρέωσης της χώρας μας για κοινοποίηση στα όργανα της Ε.Ε. των διατάξεων με τις οποίες εναρμονίζεται το Εθνικό μας δίκαιο με τις διατάξεις της 6ης Κοινοτικής Οδηγίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄

Άλλες διατάξεις

Άρθρο 8

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού τροποποιείται το καταστατικό της Τράπεζας της Ελλάδος και σκοπεύεται ο εκσυγχρονισμός ορισμένων εκ των παλαιότερων διατάξεών του, προς το σκοπό να ανταποκριθούν πληρέστερα στις σημερινές ανάγκες, καθώς και η περαιτέρω προσαρμογή τους, κάποιων από τις διατάξεις που εισήχθησαν πρό-

σφατα, στο πλαίσιο της εναρμόνισης του καταστατικού προς τις διατάξεις της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ειδικότερα τροποποιούνται τα ακόλουθα άρθρα του καταστατικού:

Άρθρο 2 στοιχ. ε΄

Η διάταξη διαμορφώνεται ανάλογα, με προφανή σκοπό να διευκρινισθεί, χάριν της ασφάλειας δικαίου, η αυτονόητη αρμοδιότητα της Τράπεζας και επί των μέσων πληρωμής.

Άρθρο 27 στοιχ. θ΄

Η διάταξη διαμορφώνεται έτσι ώστε να εναρμονίσει την εν σχέσει προς την απόκτηση ακινήτων αρμοδιότητα του Γενικού Συμβουλίου με το νέο περιεχόμενο των οικείων ουσιαστικών διατάξεων του καταστατικού.

Άρθρο 35 Α΄

Οι προσθήκες στη διάταξη ευθυγραμμίζουν το περιεχόμενο της με εκείνο της διάταξης του άρθρου 2 στοιχ. ε΄.

Άρθρο 44

Η νέα διατύπωση παρέχει τη δυνατότητα εφαρμογής και στην Τράπεζα των σύγχρονων μορφών ελέγχου των ανωνύμων εταιρειών, χωρίς να αποκλείεται και η, χάριν οικονομίας της διαδικασίας, σύμπτωση του προβλεπόμενου από το καταστατικό ελέγχου με τον επιβαλλόμενο από το καταστατικό του ΕΣΚΤ/ΕΚΤ.

Άρθρο 52

Η διάταξη διαμορφώνεται κατά τρόπο που να απηχεί την τηρούμενη παγίως πρακτική, η οποία κρατεί και στο πλαίσιο του ΕΣΚΤ.

Άρθρο 55 αρ. 5

Η προτεινόμενη διατύπωση στοιχεί προς την τροποποίηση της διάταξης του άρθρου 2 στοιχ. ε΄, την οποία και επαρκώς εξειδικεύει.

Άρθρο 55 αρ. 18

Με την αντικατάσταση δύο λέξεων στο υπάρχον εδάφιο διευκρινίζεται, αιρομένης κάθε αμφιβολίας, ότι οι προβλεπόμενες στη διάταξη αυτή εργασίες μπορούν να διενεργούνται από την Τράπεζα και δι' ίδιον λογαριασμό. Εξάλλου, με την προτεινόμενη προσθήκη παρέχεται η δυνατότητα αξιοποίησης του εργοστασίου, του εξοπλισμού και του προσωπικού της Τράπεζας με τη διεύρυνση των εργασιών της, τόσο προς την κατεύθυνση της διενέργειας πάσης φύσεως εκτυπωτικών εργασιών όσο και της προώθησης στην αγορά των παραγόμενων στις εγκαταστάσεις της αντικειμένων. Επίσης, η προσθήκη του προτεινόμενου εδαφίου προσφέρει μόνιμο και ασφαλές νομικό έρεισμα σε εργασίες που κατά παράδοση διενεργεί η Τράπεζα και οι οποίες, μέχρι σήμερα, νομιμοποιούνται ad hoc δια της υπαγωγής των εκάστοτε συμφωνιών σε νομοθετική κύρωση.

Άρθρο 55 Β΄

Με την προσθήκη του «προστίμου υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου» στον κατάλογο των κυρώσεων του άρθρου 55 Β΄ παρέχεται η δυνατότητα επιβολής από την Τράπεζα κυρώσεων οι οποίες να προσιδιάζουν και σε άλλα, εκτός των πιστωτικών ιδρυμάτων, πρόσωπα, όταν αυτά παραβιάζουν διατάξεις συνδεδεμένες με τις αρμοδιότητες του Συμβουλίου Νομισματικής Πολιτικής. Διευκρινίζεται ότι η κύρωση αυτή δεν μπορεί να επιβληθεί αν προσκρούει σε κανόνες που ισχύουν στο πλαίσιο του ΕΣΚΤ, όπως, ιδίως, επί παραβάσεων για τις οποίες οι κανόνες αυτοί προβλέπουν περιοριστική απαρίθμηση των επιβλητέων κυρώσεων, αποκλείουσα την επιβολή προστίμου.

Άρθρο 55 Δ΄

Η ως άνω διάταξη προβλέπει αρμοδιότητα της Τράπεζας προς έλεγχο βιβλίων και στοιχείων και επί μη εποπτευόμενων από αυτή προσώπων, «εφόσον υπάρχουν κατά την κρίση της ενδείξεις παραβάσεων κατά την άσκηση οποιασδήποτε δραστηριότητας σχετικής με τις προβλεπόμενες στο άρθρο 2 αρμοδιότητές της». Η αντικατάσταση, στη διάταξη αυτή, των λέξεων «προβλεπόμενες στο άρθρο 2 αρμοδιότητές της» (που είναι μόνον οι κύριες αρμοδιότητες της Τράπεζας) με τη γενικότερη έκφραση «αρμοδιότητές της» προσδίδει στην, ελεγκτικής φύσεως, ως άνω διάταξη το επιθυμητό εύρος.

Άρθρο 56 αρ.3

Με την προτεινόμενη διατύπωση σκοπείται η άμβλυνση της άκαμπτης διατύπωσης της απαγόρευσης που εισάγει η διάταξη (η οποία πάντως διατηρείται ως κανόνας, συναρτώμενος και προς την εξαγγελόμενη, στην αμέσως προηγούμενη παράγραφο, απαγόρευση άσκησης εμπορίας), ώστε να καταστή δυνατή η διατήρηση ακινήτων της Τράπεζας από τυχόν συρρίκνωση των εργασιών της ή και η περιέλευση υπό την κυριότητά της ακινήτων, στο πλαίσιο μιας ευρύτερης μετακίνησης περιουσίας νομοθετικώς επιβαλλόμενης ή για γενικότερους λόγους αποδεκτής.

Άρθρο 56 αρ. 4

Η διάταξη, υπό τη νέα διατύπωσή της, εγκαταλείπει την απόλυτη απαγόρευση απόκτησης από την Τράπεζα των ιδίων αυτής μετοχών (η οποία, κατά το χρόνο θέσπίσής της, αποτελούσε κοινή αρχή επί των ανωνύμων εταιρειών) προς το σκοπό να εναρμονίσει τη σχετική ρύθμιση του καταστατικού προς τις ήδη προβλεπόμενες, στο πλαίσιο της έκτοτε νομοθετικής εξέλιξης, αποκλίσεις από την απαγόρευση αυτή, που, πάντως, εξακολουθεί να αποτελεί τον κανόνα (άρθρο 16 παρ. 1 ν. 2190/1920). Με την απάλειψη της απαγόρευσης και σε συνδυασμό με τη ρητή διάταξη του άρθρου 72 του καταστατικού («Αι διατάξεις των περί Ανωνύμων Εταιρειών και Τραπεζών νόμων δεν έχουν εφαρμογήν επί της Τραπεζής της Ελλάδος, εφόσον αντιβαίνουν προς το παρόν Καταστατικόν») ισχύουν και επί της Τράπεζας της Ελλάδος οι περιοριστικώς αναφερόμενες στο νόμο (άρθρο 16 παρ. 2 και 5 ν. 2190/1920) περιπτώσεις θεμιτών αποκτήσεων, οι οποίες, σημειωτέον, απηχούν Κοινοτική Οδηγία.

Άρθρο 56 αρ. 5

Η ως άνω διάταξη προβλέπει, ως μία των εξαιρέσεων από τη βασική (και διατηρούμενη) απαγόρευση παροχής από την Τράπεζα τόκου σε καταθέσεις ή τρεχούμενους λογαριασμούς, τη δυνατότητα αυτής «να παρέχ η τόκον δια παρ' αυτή εις εξωτερικόν μετατρέψιμον συνάλλαγμα καταθέσεις επί προθεσμία τραπεζών ή άλλων νομικών ή φυσικών προσώπων εδρευόντων εν τω εξωτερικώ και δια παρεχομένας αυτή πιστώσεις εις εξωτερικόν μετατρέψιμον συνάλλαγμα παρά των άνω προσώπων». Η απάλειψη της προϋπόθεσης του τοκοφόρου των καταθέσεων (δηλαδή να είναι αυτές σε εξωτερικό μετατρέψιμο συνάλλαγμα) προτείνεται εξ αφορμής ευλόγων αιτημάτων νομικών προσώπων εδρευόντων στην αλλοδαπή (π.χ. Επιτροπή Ε.Κ.) αλλά και, ειδικότερα, εν σχέσει προς καταθέσεις σε νομίσματα κρατών – μελών της Ε.Ε. επ' ονόματι νομικών προσώπων εδρευόντων στην αλλοδαπή, οι οποίες, ενώ απέφεραν τόκο, ως καταθέσεις σε συνάλλαγμα, απώλεσαν αυτήν την ιδιότητα, αφ' ης μετετράπησαν σε καταθέσεις σε ευρώ.

Άρθρο 58

Η προτεινόμενη τροποποίηση εναρμονίζει το περιεχόμενο της διάταξης προς την αναμορφωμένη, σχετικά με την κτήση ακινήτων, διάταξη του άρθρου 56 αρ. 3.

Άρθρο 68

Η διάταξη αυτή, καθ' ο μέτρο αναφέρεται σε απόσυρση μη νόμιμου, πλέον, χρήματος θα μπορούσε (και μάλιστα με την προηγούμενη αυτής παράγραφο, δηλαδή συνολικά το άρθρο 68) να καταργηθεί εντελώς. Τούτο δεν κρίνεται, επί του παρόντος, νομοτεχνικά δόκιμο, εν όψει του γεγονότος ότι η διαδικασία απόσυρσης των δραχμών ευρίσκεται σε εξέλιξη και, κυρίως, της ρητής παραπομπής που κάνουν στο άρθρο 68 τόσο η απόφαση του Γενικού Συμβουλίου της Τράπεζας, η οποία ανακοινώνει τα της αποσύρσεως και ανταλλαγής των δραχμών όσο και ο ν. 2948/2001 (άρθρο 5) περί του αυτού θέματος. Εξάλλου η προβλεπόμενη στο πρώτο εδάφιο της διάταξης δυνατότητα αφαίρεσης «από του ποσού των εν κυκλοφορία τραπεζικών γραμματίων σε δραχμές, του ποσού των μη προσαχθέντων και μη πληρωθέντων γραμματίων...», ώστε τα τελευταία αυτά να μην «θεωρούνται του λοιπού εν κυκλοφορία», ως συνδεόμενη αποκλειστικά με τη νομισματική κυκλοφορία, δεν μπορεί πλέον να τελεί υπό χρονικό περιορισμό (καθόσον αναφέρεται σε νόμισμα που αποσύρθηκε στο σύνολό του) και είναι δυνατόν να ασκείται από τούδε. Με την προτεινόμενη, επομένως, τροποποίηση αίρεται και ρητώς από τη διάταξη ο χρονικός περιορισμός (της διετίας), ώστε ο ουσιαστικά νόμιμος και επιβαλλόμενος χειρισμός του θέματος που ρυθμίζει η διάταξη να μην εμφανίζεται ως γενόμενος *contra litteram legis*.

Άρθρο 9

Με τη ρύθμιση του άρθρου αυτού επιδιώκεται να εισαχθεί ως στοιχείο εκτιμήσεως της αξίας των ακινήτων η αντικειμενική τους αξία κατά τον κρίσιμο χρόνο, καθώς και η λήψη υπόψη στοιχείων προγενέστερων της κηρύξεως των απαλλοτριώσεων, ούτως ώστε να παρέχεται μέτρο κρίσεως ασφαλές και αντικειμενικό.

Άρθρο 10

Σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία περί αναδασμού (ν. 647/1977), η Επιτροπή Αναδασμών καταρτίζει κτηματολογικό πίνακα για κάθε αγροτεμάχιο και εγγράφει ως δικαιούχο το νομέα αυτού, βάσει της δήλωσης περί νομής που αυτός προσκομίζει, χωρίς αντίστοιχη υποχρέωση προσκόμισης από αυτόν πιστοποιητικού φόρου κληρονομιάς, δωρεάς ή γονικής παροχής. Επίσης, κατά την έκδοση των παραχωρητηρίων, τα οποία αποτελούν κατά νόμο, μεταγραφτέους τίτλους κυριότητας, δεν απαιτείται η προσκόμιση πιστοποιητικού κληρονομιάς στις περιπτώσεις που πριν από την έκδοση του παραχωρητηρίου έχει λάβει χώρα αιτία θανάτου κτήση, με την αιτιολογία ότι στο στάδιο σύνταξης του κτηματολογικού πίνακα εγγράφεται ως δικαιούχος του αναδασμού ο κατά την κρίση της Επιτροπής Αναδασμών νομέας των ακινήτων. Έτσι, με βάση τη μέχρι σήμερα νομοθεσία, διέφευγε ο φόρος κληρονομιάς, δωρεάς ή γονικής παροχής.

Για το λόγο αυτόν, προκειμένου να αποφευχθεί η καταστρατήγηση της φορολογικής νομοθεσίας με τη μεθόδευση παραχώρησης της νομής, με την προτεινόμενη

διάταξη αφ' ενός θεσμοθετείται η παραχώρηση του τίτλου κτήσης συνεπεία αναδασμού στον πραγματικό κύριο των αναδιανεμητέων ακινήτων, και όχι στο νομέα αυτών, και αφ' ετέρου υποχρεώνεται ο κύριος, προκειμένου να του χορηγηθεί ο οριστικός τίτλος κυριότητας, στην υποβολή της οικείας δήλωσης φόρου κληρονομιάς, δωρεάς ή γονικής παροχής κατά περίπτωση και στην προσκόμιση του σχετικού πιστοποιητικού.

Μάλιστα, από την προτεινόμενη διάταξη προκύπτει ότι ο έλεγχος της κυριότητας στο πρόσωπο των δικαιούχων του αναδασμού θα γίνεται τόσο κατά τη σύνταξη του κτηματολογικού πίνακα όσο και κατά την έκδοση των οριστικών παραχωρητηρίων, αφού είναι πιθανό να έχουν επέλθει μεταβολές στο πρόσωπο αυτών.

Δεδομένου δε ότι από τη μέχρι σήμερα ισχύουσα νομοθεσία δεν προέκυπτε φορολογική υποχρέωση για το νομέα – δικαιούχο του αναδασμού, με την προτεινόμενη διάταξη ορίζεται ότι η πιο πάνω διαδικασία, παραχώρησης τίτλων ιδιοκτησίας λόγω αναδασμού στον κύριο και όχι στο νομέα θα ισχύσει για τους αναδασμούς που θα κηρυχθούν μετά τη δημοσίευση του νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και όχι στους ήδη κηρυχθέντες αναδασμούς, άσχετα αν έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία έκδοσης των παραχωρητηρίων. Στους τελευταίους αυτούς αναδασμούς, εφόσον έχει ήδη επιβληθεί φόρος κληρονομιάς, δωρεάς ή γονικής παροχής, θα διαγραφεί οίκοθεν από την αρμόδια Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία και ο τυχόν καταβληθείς θα επιστραφεί.

Άρθρο 11

Με το ν. 2579/1998 το Κέντρο Προγραμματισμού και Οικονομικών Ερευνών μετατράπηκε από Ν.Π.Δ.Δ. σε Ν.Π.Ι.Δ. στο νόμο αυτόν (άρθρο 24 παρ.3) έχει περιληφθεί διάταξη που αφορά τον κανονισμό προμηθειών που δημιουργεί προβλήματα στην εκτέλεσή του και γι' αυτό πρέπει να αποσαφηνισθεί. Με την προτεινόμενη διάταξη διορθώνεται η σχετική διάταξη για να επιλυθούν τα προβλήματα που δυσχεραίνουν την οικονομική διαχείριση του ΚΕ.Π.Ε..

Άρθρο 12

Με το άρθρο αυτό δίνεται η δυνατότητα στις Ακτοπλοϊκές Ναυτιλιακές Εταιρείες να προχωρήσουν στην εφάπαξ αναπροσαρμογή της αξίας των πλοίων τους. Στόχος της ρύθμισης αυτής είναι η πληρέστερη απεικόνιση της αξίας των στοιχείων του ενεργητικού των επιχειρήσεων αυτών. Η ρύθμιση αφορά το σύνολο των επιχειρήσεων του κλάδου και μπορεί να συμβάλλει στην εξυγίανση των ισολογισμών τους και κατά συνέπεια στη δημιουργία υγιών και ανταγωνιστικών επιχειρήσεων.

Άρθρο 13

Με την παράγραφο 1 μειώνεται το ανώτατο όριο προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής που ορίζεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του ν.δ.356/1974 (Κ.Ε.Δ.Ε.) από τριακόσια τοις εκατό (300%) του χρέους που οφείλεται κάθε φορά, σε διακόσια τοις εκατό (200%).

Με την παράγραφο 2 ορίζεται ότι τα ληξιπρόθεσμα χρέη προς το Δημόσιο, των οποίων οι προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής έχουν υπερβεί το διακόσια τοις εκατό (200%) του χρέους που οφείλεται κατά την ημέρα

δημοσίευσης του νόμου αυτού, σταματούν στο όριο που βρίσκονται, χωρίς τα χρέη αυτά να επιβαρύνονται με περαιτέρω προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής.

Με την παράγραφο 3 διευκρινίζεται ότι ποσά προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής που έχουν εισπραχθεί ή έχουν αποσβεστεί λόγω συμψηφισμού, πέραν του νέου ανώτατου ορίου μέχρι την ημέρα δημοσίευσης του νόμου, δεν επιστρέφονται.

Με την παράγραφο 4 παρέχεται η δυνατότητα στον προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ., μετά από γνώμη του νόμιμου αναπληρωτή του και του προϊσταμένου του δικαστικού τμήματος της ίδιας υπηρεσίας να απαλλάσσει τον οφειλέτη από προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής μέχρι τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ, από χίλια πεντακόσια (1.500) ευρώ που είχε αρμοδιότητα μέχρι σήμερα, εφόσον η εκπρόθεσμη καταβολή οφείλεται σε μη ειδοποίησή του ή σε υπαιτιότητα γενικά των οργάνων του Δημοσίου.

Άρθρο 14

Με την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού προστίθεται παράγραφος στο άρθρο 13 του ν. 2648/1998, σύμφωνα με την οποία, οι οφειλέτες που είναι συνεπείς στην καταβολή των δόσεων διευκόλυνσης τμηματικής καταβολής που τους έχει χορηγηθεί από τα αρμόδια όργανα, απαλλάσσονται από την πληρωμή ποσοστού τριάντα τοις εκατό (30%) των προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής που επιβαρύνουν τις δόσεις της διευκόλυνσης από την ημέρα χορήγησης της και μετά.

Με την παράγραφο 2 διευκρινίζεται ότι η παραπάνω απαλλαγή χορηγείται και για τις πληρωμές των δόσεων των διευκολύνσεων τμηματικής καταβολής που έχουν χορηγηθεί πριν τη δημοσίευση του νόμου.

Με την παράγραφο 3 αυξάνεται η αρμοδιότητα των προϊσταμένων των Δ.Ο.Υ. και των Τελωνείων να χορηγούν διευκολύνσεις τμηματικής καταβολής για οφειλές μέχρι ποσού διακοσίων χιλιάδων (200.000) ευρώ, αντί εκατό χιλιάδων (100.000) ευρώ που ίσχυε μέχρι σήμερα. Επίσης, παρέχεται η αρμοδιότητα στον προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ., μετά όμως από γνώμη του νόμιμου αναπληρωτή του και του προϊσταμένου του δικαστικού τμήματος της ίδιας υπηρεσίας, να χορηγεί διευκολύνσεις τμηματικής καταβολής για οφειλές πάνω από διακόσιες χιλιάδες (200.000) ευρώ και μέχρι ποσού εξακοσίων χιλιάδων (600.000) ευρώ. Η αρμοδιότητα αυτή ανήκε μέχρι σήμερα για ποσά πάνω από εκατό χιλιάδες (100.000) ευρώ και μέχρι τριακόσιες χιλιάδες (300.000) ευρώ σε τοπική επιτροπή της Δ.Ο.Υ., η οποία όμως παρουσίαζε προβλήματα συγκρότησης και λειτουργίας και από τριακόσιες χιλιάδες (300.000) έως εξακόσιες χιλιάδες (600.000) ευρώ ανήκε μέχρι σήμερα στον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών. Η αύξηση του ποσού των οφειλών για τις οποίες είναι αρμόδιος να χορηγεί διευκολύνσεις τμηματικής καταβολής ο προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. γίνεται για λόγους αποκέντρωσης της όλης διαδικασίας, άμεσης εξυπηρέτησης του φορολογουμένου και δεδομένου ότι για οφειλές άνω των διακοσίων χιλιάδων (200.000) ευρώ οι διευκολύνσεις χορηγούνται με βάση τα κριτήρια και τους συντελεστές βαρύτητας αυτών, που ορίζονται στα άρθρα 16 και 17 του ν. 2648/1998 και επομένως θα υπάρχει ίση και ενιαία αντιμετώπιση των οφειλετών αυτών σε ολόκληρη τη χώρα.

Με την παράγραφο 4 παρέχεται το δικαίωμα στον προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. να χορηγεί διευκολύνσεις τμηματι-

κής καταβολής, για ποσά οφειλών μέχρι διακόσιες χιλιάδες (200.000) ευρώ, απευθείας σε σαράντα οκτώ (48) ίσες μηνιαίες δόσεις, με την υποβολή της αίτησης του οφειλέτη, χωρίς να λαμβάνει υπόψη του τα κριτήρια και τους συντελεστές βαρύτητας αυτών, εκτός αν ζητηθεί από τον ίδιο τον οφειλέτη μικρότερος αριθμός δόσεων.

Επίσης, παρέχεται το δικαίωμα στον προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. να χορηγήσει και δεύτερη διευκόλυνση στον ίδιο οφειλέτη σε περίπτωση απώλειας της πρώτης, με εφαρμογή όμως των κριτηρίων και συντελεστών βαρύτητας και με την προϋπόθεση ότι η πρώτη δόση να είναι ίση με το δέκα τοις εκατό (10%) τουλάχιστον του ποσού, για το οποίο ζητείται η διευκόλυνση.

Η ρύθμιση αυτή θα εξυπηρετήσει μεγάλο αριθμό μικρών και μεσαίων οφειλετών του Δημοσίου οι οποίοι αδυνατούν να πληρώσουν τις ληξιπρόθεσμες οφειλές τους, σε μέχρι είκοσι έξι (26) μηνιαίες δόσεις, που είχε δικαίωμα να χορηγεί ο προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. μέχρι σήμερα.

Με την παράγραφο 5 αντικαθίσταται η παράγραφος 3 του άρθρου 18 του ν. 2648/1998 και έτσι δίδεται η ευχέρεια σε όλους τους οφειλέτες που σήμερα δεν μπορούν να υπαχθούν σε διευκόλυνση τμηματικής καταβολής επειδή έχουν απωλέσει δύο προηγούμενες διευκολύνσεις να υποβάλουν αίτηση και να τους χορηγηθεί νέα διευκόλυνση ή δόσεις της οποίας όμως δεν μπορεί να υπερβαίνουν τον αριθμό των δόσεων της διευκόλυνσης για την καταβολή των οποίων δεν είχε συμμορφωθεί ο οφειλέτης.

Με την παράγραφο 6 δίδεται η ευχέρεια σε όσους έχουν βεβαιωμένα χρέη στις Δ.Ο.Υ. ή στα Τελωνεία, μέχρι 31.12.2002, τα οποία έχουν καταστεί ληξιπρόθεσμα, να τα εξοφλήσουν μέσα σε ένα (1) μήνα από τη δημοσίευση του νόμου αυτού και να τύχουν απαλλαγής ποσοστού πενήντα τοις εκατό (50%) των προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής που επιβαρύνουν αυτές τις οφειλές, κατά τις διατάξεις του Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων.

Άρθρο 15

Με την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 1 συμπληρώνεται η περίπτωση β' της παραγράφου 2 του άρθρου 15 του ν. 3091/2002 με την οποία παρέχεται εξαίρεση από τον ειδικό φόρο για ακίνητα εταιρειών που ασκούν και άλλη επιχειρηματική δραστηριότητα πλην της κατοχής και εκμετάλλευσης ακινήτων, καθ' όσον η διάταξη αυτή στη σημερινή της μορφή δεν διευκρινίζει τον τρόπο φορολογικής αντιμετώπισης ακινήτων τα οποία βρίσκονται στο στάδιο της ανέγερσης και διαμόρφωσης των εγκαταστάσεων, μέχρι την άσκηση σε αυτά της σχετικής επιχειρηματικής δραστηριότητας.

Η επιλογή της επταετούς εξαίρεσης βασίζεται στο γεγονός κατ' αρχήν ότι η ανέγερση τέτοιων οικοδομημάτων διαρκεί συνήθως περί τα τρία έτη, ενώ στη συνέχεια

ακολουθείται από την περίοδο της αρχικής λειτουργίας της επιχείρησης που κατά κανόνα δεν είναι κερδοφόρα πριν από την παρέλευση τετραετίας. Εξάλλου η ίδια επταετής απαλλαγή ισχύει και στη φορολογία μεγάλης ακίνητης περιουσίας (περίπτωση στ' άρθρο 23 του ν. 2459/1997). Επίσης ο όρος της ιδιοχρησιμοποίησης των ακινήτων συνάδει με το πνεύμα της ήδη ισχύουσας διάταξης της περίπτωσης β' της παραγράφου 2 του άρθρου 15 του ν. 3091/2002 αλλά και με τις παρεμφερείς εξαιρέσεις από το φόρο μεγάλης ακίνητης περιουσίας (άρθρο 23 του ν. 2459/1997). Σημειώνεται τέλος ότι η εξαίρεση αυτή θα ανατρέπεται αναδρομικά, εφόσον δεν πληρωθούν οι τασσόμενες προϋποθέσεις.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις των παραγράφων 2, 3, 4 και 5 διευρύνονται και διευκρινίζονται ορισμένες εξαιρέσεις από την υποχρέωση καταβολής του ειδικού φόρου επί των ακινήτων (της παρ. 3 του άρθρου 15 του ν. 3091/2002), διότι το πνεύμα του νόμου με τον οποίο θεσπίστηκε ο ειδικός φόρος επί των ακινήτων, δεν ήταν να δημιουργήσει εμπόδια σε θεσμικούς και άλλους διεθνείς επενδυτές, που με υγιείς δραστηριότητες συμβάλλουν στην οικονομική ανάπτυξη της χώρας ή σε Έλληνες, κυρίως πλοιοκτήτες, οι οποίοι διέθεσαν συνάλλαγμα από ναυτιλιακές δραστηριότητες για αγορά και ανέγερση ακινήτων στην Ελλάδα.

Με την παράγραφο 6, δεδομένου ότι πρόκειται για την πρώτη εφαρμογή του φόρου αυτού, για διευκόλυνση τόσο των φορολογουμένων, όσο και των υπηρεσιών, κρίθηκε αν παραστεί ανάγκη να παραταθούν οι προθεσμίες της μεταβατικής διάταξης (άρθρο 18 του ν. 3091/2002).

Άρθρο 16

Επειδή από τη μέχρι σήμερα εφαρμογή των διατάξεων που ισχύουν διενεργήθηκαν πράξεις, οι οποίες, ενδεχομένως, ανατρέπονται από την αναδρομική εφαρμογή του προηγούμενου άρθρου θεωρήθηκε αναγκαίο, για την ίση μεταχείριση, η θέσπιση της προτεινόμενης μεταβατικής διάταξης.

Άρθρο 17

Η έναρξη ισχύος αρχίζει από τη δημοσίευση του νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως εκτός των περιπτώσεων που η έναρξη ισχύος ορίζεται από την οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή αν αναφέρεται σχετικός λόγος σε επί μέρους διάταξη.

Αθήνα, 25 Σεπτεμβρίου 2003

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ν. Χριστοδουλάκης

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Κανόνες τιμολόγησης, ρυθμίσεις Φ.Π.Α. ηλεκτρονικών υπηρεσιών και άλλες διατάξεις

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

**ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ
ΜΕ ΤΙΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2001/115/Ε.Κ. ΤΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ 20ής ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2001
(Επίσημη Εφημερίδα ΕΛ 15/ 17.1.2002 σελ. 24)**

Άρθρο 1

Μετά το άρθρο 18 του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων (π.δ. 186/1992 (ΦΕΚ 84 Α΄) προστίθεται άρθρο 18α ως εξής:

«Άρθρο 18α

Εναρμόνιση των όρων που επιβάλλονται στην τιμολόγηση με την Οδηγία 2001/115/Ε.Κ. του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

1. Ο επιτηδευματίας οφείλει να εξασφαλίζει την έκδοση τιμολογίου από τον ίδιο σύμφωνα με τα οριζόμενα από τις διατάξεις του Κώδικα αυτού, καθώς επίσης εξ ονόματός του και για λογαριασμό του από τον πελάτη του ή από τρίτον, για τις παραδόσεις αγαθών ή παροχή υπηρεσιών που πραγματοποιούνται από αυτόν είτε στο εσωτερικό της χώρας είτε σε άλλα κράτη - μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης είτε σε τρίτη χώρα.

2. Τα πρόσωπα που εκδίδουν τιμολόγιο εξ ονόματος και για λογαριασμό του επιτηδευματία μπορεί να είναι εγκατεστημένα στην Ελλάδα, σε άλλα κράτη - μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή σε τρίτη χώρα, με τους ακόλουθους όρους και προϋποθέσεις:

α) Τα πρόσωπα αυτά να είναι φορολογικά υπαρκτά και να αποδεικνύεται η άσκηση δραστηριότητας στη χώρα εγκατάστασής τους από επίσημο έγγραφο της οικείας φορολογικής αρχής πριν την έκδοση του πρώτου τιμολογίου.

β) Να έχει καταρτισθεί έγγραφη συμφωνία μεταξύ τους, η οποία να έχει κατατεθεί στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. του επιτηδευματία για λογαριασμό του οποίου ο πελάτης ή ο τρίτος εκδίδει τιμολόγια.

Στο συμφωνητικό αυτό περιέχονται τουλάχιστον τα πλήρη στοιχεία των συμβαλλομένων, η ακριβής διεύθυνση της εγκατάστασης από την οποία θα εκδίδονται τα τιμολόγια, καθώς και ρητή αποδοχή της συγκεκριμένης διαδικασίας, που καθορίζεται με το άρθρο αυτό.

γ) Όταν εκδίδονται τιμολόγια από τον πελάτη του επιτηδευματία, στο συμφωνητικό αναφέρονται επιπλέον και οι όροι της τιμολόγησης, καθώς και οι διαδικασίες αποδοχής του κάθε τιμολογίου από τον επιτηδευματία. Τα ανωτέρω ισχύουν αναλόγως και στην περίπτωση έκδοσης τιμολογίων από τον πελάτη ή τον τρίτο που είναι εγκατεστημένος σε χώρα με την οποία δεν υφίσταται νομική πράξη για την αμοιβαία συνδρομή με την προβλεπόμενη από τις διατάξεις του ν. 1402/1983 (ΦΕΚ 187 Α΄), του ν. 1914/1990 (ΦΕΚ 178 Α΄) και τον Κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 218/1992 του Συμβουλίου της 27ης Ιανουαρίου 1992 (Επίσημη Εφημερίδα ΕΛ 024/1.2.1992 σελ. 001-005).

δ) Τα εκδιδόμενα τιμολόγια από τον πελάτη του επιτηδευματία ή τον τρίτο πρέπει να φέρουν τα πλήρη στοιχεία του πελάτη ή του τρίτου, καθώς και του επιτηδευματία για λογαριασμό του οποίου εκδίδονται, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις του Κώδικα αυτού διακριτά και με σαφή αναφορά στην ιδιότητα εκάστου και ειδικότερα:

αα) Ο πελάτης ανεξάρτητα του τόπου εγκατάστασής του εκδίδει το τιμολόγιο στο όνομα και για λογαριασμό του επιτηδευματία με την ένδειξη «αυτοτιμολόγηση». Ειδικά όταν ο πελάτης είναι εγκατεστημένος στην Ελλάδα, τα τιμολόγια εκδίδονται από ιδιαίτερη σειρά κατά προμηθευτή.

ββ) Ο τρίτος ανεξάρτητα από τον τόπο εγκατάστασής του εκδίδει τα τιμολόγια στο όνομα και για λογαριασμό του επιτηδευματία με την ένδειξη «ανάθεση τιμολόγησης».

ε) Για τα τιμολόγια που εκδίδονται σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου αυτής ισχύουν οι διατάξεις του Κώδικα αυτού.

3. Στο τιμολόγιο, πέρα των όσων ορίζονται από τις κατ' ιδίαν διατάξεις του Κώδικα αυτού, αναγράφονται υποχρεωτικά και οι ακόλουθες ενδείξεις:

α) Όταν η πράξη απαλλάσσεται από το Φ.Π.Α. ή όταν ο πελάτης είναι υπόχρεος στο Φ.Π.Α., η αντίστοιχη εθνική διάταξη ή κάθε άλλη διάταξη σύμφωνα με την οποία η παράδοση απαλλάσσεται ή υπάγεται στη διαδικασία αντιστροφής της επιβάρυνσης.

β) Επί ενδοκοινοτικής παράδοσης ενός καινούργιου μεταφορικού μέσου, τα στοιχεία που απαριθμούνται στο άρθρο 11 παρ. 4 του Κώδικα Φ.Π.Α. (ν.2859/2000, ΦΕΚ 248 Α΄).

γ) Όταν εφαρμόζεται το καθεστώς του περιθωρίου κέρδους, η αναφορά στο άρθρο 43 ή 45 του Κώδικα Φ.Π.Α. ή σε οποιαδήποτε άλλη διάταξη σύμφωνα με την οποία έχει εφαρμοστεί το καθεστώς του περιθωρίου κέρδους.

δ) Όταν ο υπόχρεος στο Φ.Π.Α. είναι φορολογικός αντιπρόσωπος ή εκπρόσωπος κατά την έννοια του άρθρου 35 του Κώδικα Φ.Π.Α., τα πλήρη στοιχεία του προσώπου αυτού, καθώς και ο Α.Φ.Μ. του.

4. Τα στοιχεία που εκδίδονται για συναλλαγές στο εσωτερικό της χώρας και εκφράζονται σε ξένη γλώσσα και νόμιμα απαιτείται για λόγους ελέγχου να διατυπώνονται και στην ελληνική γλώσσα και στο εθνικό νόμισμα (ευρώ).

5. Τα τιμολόγια που εκδίδονται κατ' εφαρμογή των διατάξεων του Κώδικα αυτού είναι δυνατόν να αποστέλλονται σε χαρτί ή, υπό τον όρο της αποδοχής του παραλήπτη, με ηλεκτρονικά μέσα.

6. Τα τιμολόγια που διαβιβάζονται με ηλεκτρονικά μέσα γίνονται δεκτά υπό την προϋπόθεση ότι η γνησιότητα της προέλευσής τους και η ακεραιότητα του περιεχομένου τους εξασφαλίζεται:

α) είτε μέσω προηγμένης ηλεκτρονικής υπογραφής, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις του π.δ. 150/2001 (ΦΕΚ 125 Α΄).

β) είτε μέσω ηλεκτρονικής ανταλλαγής δεδομένων (EDI), όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 2 της σύστασης 1994/820/Ε.Κ. της Επιτροπής, της 19ης Οκτωβρίου 1994 (Επίσημη Εφημερίδα Ε.Κ. ΕΛ 388/28.12.1994), εφόσον η συμφωνία σχετικά με αυτήν την ανταλλαγή προβλέπει τη χρησιμοποίηση διαδικασιών που να εξασφαλίζουν τη γνησιότητα της προέλευσης και την ακεραιότητα των

δεδομένων. Ειδικά στην περίπτωση συναλλαγών με το εξωτερικό (μέσα στην κοινότητα ή με τρίτη χώρα) απαιτείται ως απαραίτητο ένα επί πλέον συνοπτικό έγγραφο σε χαρτί, το οποίο να περιέχει τουλάχιστον τα στοιχεία των αντισυμβαλλομένων και τη συνολική αξία της συναλλαγής. Το ανωτέρω έγγραφο δεν απαιτείται εφόσον φυλάσσονται αντίτυπα των τιμολογίων.

7. Όταν διαβιβάζεται πλήθος τιμολογίων με ηλεκτρονικά μέσα προς τον ίδιο αποδέκτη, οι κοινές ενδείξεις στα διάφορα τιμολόγια μπορούν να αναφέρονται μια μόνο φορά με την προϋπόθεση ότι είναι δυνατή η πρόσβαση στο σύνολο των πληροφοριών κάθε τιμολογίου.

8. Ο επιτηδευματίας οφείλει να μεριμνά για την αποθήκευση των αντιγράφων των τιμολογίων που εκδίδονται από τον ίδιο ή εξ ονόματός του και για λογαριασμό του, από τον πελάτη του ή από τρίτους, καθώς και όλων των τιμολογίων που λαμβάνει. Αντίτυπα των τιμολογίων που εκδίδονται εξ ονόματος και για λογαριασμό του επιτηδευματία, παραδίδονται σε αυτόν μέσα στην προθεσμία που ορίζει ο κώδικας για την ενημέρωση των τηρουμένων βιβλίων.

9. Ο επιτηδευματίας μπορεί να καθορίζει τον τόπο αποθήκευσης, υπό τον όρο να θέτει στη διάθεση των αρμόδιων αρχών, έπειτα από οποιαδήποτε αίτησή τους, όλα τα τιμολόγια ή τις πληροφορίες που έχουν αποθηκευτεί, μέσα στις προθεσμίες που τίθενται με την αίτηση των αρχών αυτών, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση.

Όταν ο τόπος αποθήκευσης ευρίσκεται εκτός Ελλάδας, υποχρεούται να γνωστοποιεί άμεσα στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. πριν την αποθήκευση, τον τόπο αυτόν, καθώς και κάθε μεταβολή του τόπου αυτού.

10. Όταν η αποθήκευση δεν πραγματοποιείται με ηλεκτρονικά μέσα που να εξασφαλίζουν την πλήρη και επιγραμμική (on line) πρόσβαση στα σχετικά δεδομένα, ο επιτηδευματίας υποχρεούται να αποθηκεύει σε χαρτί, στο εσωτερικό της χώρας τα τιμολόγια σύμφωνα με τα οριζόμενα στον Κώδικα αυτό, καθώς και όλα τα τιμολόγια που λαμβάνει, ανεξάρτητα από την αρχική τους μορφή με την οποία διαβιβάστηκαν.

11. Όταν η αποθήκευση γίνεται σε χώρα με την οποία δεν υφίσταται νομική πράξη για την αμοιβαία συνδρομή με την προβλεπόμενη από τις διατάξεις του ν. 1402/1983, του ν. 1914/1990 και από τον Κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 218/1992 του Συμβουλίου της 27ης Ιανουαρίου 1992 και σχετικά με το δικαίωμα πρόσβασης με ηλεκτρονικά μέσα, τηλεκφόρτωσης και χρήσης που προβλέπεται στην παράγραφο 14, ο επιτηδευματίας υποχρεούται να αποθηκεύει σε χαρτί, στο εσωτερικό της χώρας, τα τιμολόγια κατά τα οριζόμενα στον Κώδικα αυτόν, καθώς και τα τιμολόγια που λαμβάνει, ανεξάρτητα από την αρχική τους μορφή με την οποία διαβιβάστηκαν.

12. Η γνησιότητα της προέλευσης και η ακεραιότητα του περιεχομένου, καθώς και το ευανάγνωστο των τιμολογίων που αποθηκεύονται με ηλεκτρονικά μέσα εξασφαλίζεται για όσο χρόνο προβλέπουν οι διατάξεις του Κώδικα αυτού. Η αδυναμία αναπαραγωγής του περιεχομένου τους λογίζεται ως μη διαφύλαξη των σχετικών φορολογικών στοιχείων.

13. Όταν τα τιμολόγια αποθηκεύονται ή διαβιβάζονται με ηλεκτρονικά μέσα, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου αυτού, αποθηκεύονται και τα δεδομένα που εξασφαλίζουν τη γνησιότητα της προέλευσης και την ακεραιότητα του περιεχομένου του κάθε τιμολογίου, τα οποία δεν επιτρέπεται να τροποποιηθούν και πρέπει να

είναι ευανάγνωστα για όσο χρόνο ορίζεται η διάρκεια φύλαξής τους από τον Κώδικα αυτόν.

14. Όταν ο επιτηδευματίας αποθηκεύει τα τιμολόγια τα οποία εκδίδει ή λαμβάνει με ηλεκτρονικά μέσα εξασφαλίζοντας επιγραμμική (on line) πρόσβαση στα δεδομένα και ο τόπος αποθήκευσης ευρίσκεται σε άλλο κράτος - μέλος, για τους σκοπούς του άρθρου αυτού η φορολογική αρχή έχει δικαίωμα πρόσβασης με ηλεκτρονικά μέσα, τηλεκφόρτωσης και χρήσης αυτών των τιμολογίων, όπου είναι αναγκαίο για το φορολογικό έλεγχο.

15. Για τους σκοπούς του άρθρου αυτού, με τον όρο «διαβίβαση και αποθήκευση τιμολογίου με ηλεκτρονικά μέσα» νοείται η διαβίβαση ή η θέση στη διάθεση του αποδέκτη και η αποθήκευση, που πραγματοποιούνται μέσω ηλεκτρονικών εξοπλισμών για την επεξεργασία (συμπεριλαμβανομένης της ψηφιακής συμπίεσης) και την αποθήκευση δεδομένων και μέσω τηλεφωνικής γραμμής, ραδιοφωνικής μετάδοσης, οπτικής ίνας ή άλλων ηλεκτρομαγνητικών μέσων.

16. Ως στοιχεία που επέχουν θέση τιμολογίου γίνονται δεκτά όλα τα έγγραφα ή μηνύματα σε χαρτί ή με ηλεκτρονική μορφή, τα οποία πληρούν τους όρους που καθορίζονται από τις διατάξεις του Κώδικα αυτού.

17. Για κάθε παράβαση σχετικά με την ακρίβεια, πληρότητα, γνησιότητα και λοιπές απαιτήσεις που αφορούν τα ανωτέρω τιμολόγια που εκδίδονται, επιβάλλονται οι προβλεπόμενες από τις διατάξεις του ν. 2523/1997 (ΦΕΚ 179 Α') και του ν. 1809/1988 (ΦΕΚ 222 Α') κυρώσεις σε βάρος του αρχικά υπόχρεου επιτηδευματία. Επίσης κυρώσεις επιβάλλονται και στα πρόσωπα που εκδίδουν τιμολόγια εξ ονόματος και για λογαριασμό του επιτηδευματία στις περιπτώσεις που προβλέπεται από τις διατάξεις των ιδίων νόμων.

18. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών μπορεί:

α) να επιβάλλονται στους επιτηδευματίες που πραγματοποιούν παραδόσεις αγαθών ή παροχή υπηρεσιών στο εσωτερικό της χώρας πρόσθετοι όροι έκδοσης των τιμολογίων από τους πελάτες τους ανεξαρτήτως του τόπου εγκατάστασής τους, ή ειδικοί όροι στην περίπτωση που ο πελάτης ή ο τρίτος που εκδίδει τα τιμολόγια είναι εγκατεστημένος σε χώρα με την οποία δεν υφίσταται νομική πράξη για την αμοιβαία συνδρομή που προβλέπεται από τις διατάξεις του ν. 1402/1983, του ν. 1914/1990 και από τον Κανονισμό (Ε.Ο.Κ.) αριθ. 218/1992 του Συμβουλίου της 27ης Ιανουαρίου 1992,

β) να προβλέπονται ειδικοί όροι για την ηλεκτρονική έκδοση τιμολογίων σχετικά με παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών που πραγματοποιούνται στο έδαφος της χώρας, από χώρα με την οποία δεν υφίσταται νομική πράξη για την αμοιβαία συνδρομή ανάλογης εμβέλειας με την προβλεπόμενη από τις Οδηγίες 76/308/Ε.Ο.Κ. και 77/799/Ε.Ο.Κ. και από τον Κανονισμό (Ε.Ο.Κ.) αριθ. 218/1992,

γ) να επιβάλλονται και άλλοι ειδικοί όροι που να απαγορεύουν ή να περιορίζουν την αποθήκευση των τιμολογίων σε χώρα με την οποία δεν υφίσταται νομική πράξη σχετικά με την αμοιβαία συνδρομή ανάλογης εμβέλειας με την προβλεπόμενη από τις Οδηγίες 76/308/Ε.Ο.Κ. και 77/799/Ε.Ο.Κ. και από τον κανονισμό (Ε.Ο.Κ.) αριθ. 218/1992 και σχετικά με το δικαίωμα πρόσβασης με ηλεκτρονικά μέσα, τηλεκφόρτωσης και χρήσης που προβλέπεται στην παράγραφο 14.

δ) να καθορίζονται οι όροι αποδοχής και άλλων μεθόδων σχετικά με τη διαβίβαση των τιμολογίων με ηλεκτρονικά μέσα,

ε) να καθορίζονται οι λεπτομερείς κανόνες των πρόσθετων όρων της τιμολόγησης και των διαδικασιών αποδοχής του κάθε τιμολογίου μεταξύ του επιτηδευματία και του πελάτη του στις έγγραφες συμφωνίες της παραγράφου 2.

Άρθρο 2

Στο άρθρο 12 του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων προστίθεται παράγραφος 17 ως εξής:

«17. Όλα τα φορολογικά στοιχεία του παρόντος άρθρου, που εκδίδονται με μηχανογραφικό τρόπο, μέσω ηλεκτρονικού υπολογιστή και σημαίνονται με τη χρήση Ειδικών Ηλεκτρονικών Ασφαλών Διατάξεων Σήμανσης (Ε.Α.Φ.Δ.Σ.Σ.) της παραγράφου 5 του άρθρου 1 του ν. 1809/ 1988 (ΦΕΚ 222 Α΄) κάθε μήνα, επιτρέπεται να εκδίδονται μέχρι τη δέκατη ημέρα του επόμενου μήνα με ημερομηνία έκδοσης την τελευταία ημέρα του προηγούμενου μήνα, εκτός εάν αυτά εκδίδονται στο τέλος της διαχειριστικής περιόδου, οπότε για το χρόνο έκδοσης των στοιχείων ισχύουν τα οριζόμενα από τις διατάξεις της παραγράφου 15.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ ΠΕΡΙ Φ.Π.Α. ΜΕ ΤΙΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2002/38/Ε.Κ. ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ 7ΗΣ ΜΑΪΟΥ 2002

Άρθρο 3

Στην παράγραφο 3 του άρθρου 14 του Κώδικα Φ.Π.Α. προστίθενται περιπτώσεις ι΄ και ια΄, ως εξής:

«ι) ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών υπηρεσιών

ια) υπηρεσιών που παρέχονται ηλεκτρονικά, όπως δημιουργία και φιλοξενία ιστοσελίδων, η εξ αποστάσεως συντήρηση προγραμμάτων και εξοπλισμού, παροχή λογισμικού και η ενημέρωσή του, παροχή εικόνων, κειμένων, πληροφοριών και η διάθεση βάσεων δεδομένων, παροχή μουσικής, ταινιών και παιχνιδιών συμπεριλαμβανομένων και κάθε είδους τυχερών παιχνιδιών, καθώς και πολιτικών, πολιτιστικών, καλλιτεχνικών, αθλητικών, επιστημονικών ή ψυχαγωγικών εκπομπών ή εκδηλώσεων, παροχή διδασκαλίας εξ αποστάσεως.

Μόνη η επικοινωνία μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου μεταξύ παρέχοντος και λήπτη υπηρεσίας δεν αρκεί για να θεωρηθεί η υπηρεσία αυτή ως υπηρεσία που παρέχεται ηλεκτρονικά».

Άρθρο 4

Στην παράγραφο 1 του άρθρου 21 του Κώδικα Φ.Π.Α. προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Ο συντελεστής Φ.Π.Α. που ορίζεται για τα αγαθά και τις υπηρεσίες του Παραρτήματος ΙΙΙ δεν εφαρμόζεται στις ηλεκτρονικές υπηρεσίες της περίπτωσης ια΄ της παραγράφου 3 του άρθρου 14.»

Άρθρο 5

Μετά το άρθρο 35 του Κώδικα Φ.Π.Α. προστίθεται άρθρο 35α, ως εξής:

«Άρθρο 35α

Ειδικό καθεστώς για μη εγκατεστημένους στην Κοινότητα υποκείμενους στο φόρο, οι οποίοι παρέχουν ηλεκτρονικές υπηρεσίες σε μη υποκείμενους μέσα στην Κοινότητα

1. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου νοούνται ως:

α) «μη εγκατεστημένος υποκείμενος στο φόρο», ο υποκείμενος στο φόρο που δεν έχει την έδρα της οικονομικής δραστηριότητάς του ή μόνιμη εγκατάσταση στο έδαφος της Κοινότητας και δεν απαιτείται να εγγραφεί για σκοπούς του Φ.Π.Α., σε οποιοδήποτε κράτος - μέλος της Κοινότητας,

β) «ηλεκτρονικές υπηρεσίες» και «υπηρεσίες που παρέχονται ηλεκτρονικά», οι υπηρεσίες που αναφέρονται στην περίπτωση ια΄ της παραγράφου 3 του άρθρου 14,

γ) «κράτος - μέλος αναγνώρισης», το κράτος - μέλος το οποίο επιλέγει ο μη εγκατεστημένος υποκείμενος στο φόρο για να δηλώσει τη δραστηριοποίησή του ως υποκείμενου στο φόρο στο έδαφος της Κοινότητας, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου αυτού,

δ) «κράτος - μέλος κατανάλωσης», το κράτος - μέλος στο οποίο θεωρείται ότι πραγματοποιείται η παροχή των ηλεκτρονικών υπηρεσιών, σύμφωνα με την περίπτωση ια΄ της παραγράφου 3 του άρθρου 14,

ε) «ειδική δήλωση φόρου προστιθέμενης αξίας», η δήλωση που περιλαμβάνει τις απαραίτητες πληροφορίες για τον προσδιορισμό του ποσού του φόρου που οφείλεται σε κάθε κράτος - μέλος.

2. Επιτρέπεται ο μη εγκατεστημένος στην Κοινότητα υποκείμενος στο φόρο ο οποίος παρέχει ηλεκτρονικές υπηρεσίες σε μη υποκείμενο στο φόρο, ο οποίος είναι εγκατεστημένος ή έχει τον τόπο της κατοικίας του ή της συνήθους διαμονής του σε κράτος - μέλος της Κοινότητας, να χρησιμοποιεί το ειδικό καθεστώς σύμφωνα με τις ακόλουθες διατάξεις. Το ειδικό καθεστώς ισχύει για το σύνολο των πράξεων αυτών που πραγματοποιούνται εντός της Κοινότητας.

3. Ο μη εγκατεστημένος υποκείμενος στο φόρο, ο οποίος επιλέγει ως κράτος - μέλος αναγνώρισης την Ελλάδα και υπάγεται στο ειδικό καθεστώς του άρθρου αυτού υποχρεούται να δηλώνει την ένταξη και την έξοδό του από το καθεστώς αυτό με την υποβολή, ηλεκτρονικά, της κατά περίπτωση σχετικής δήλωσης.

Με τη δήλωση αναγνώρισης ο μη εγκατεστημένος υποκείμενος στο φόρο δηλώνει το ονοματεπώνυμο ή την επωνυμία του, την ταχυδρομική του διεύθυνση, τις ηλεκτρονικές διευθύνσεις και ιστοσελίδες που διαθέτει αριθμό φορολογικού μητρώου, αν του χορηγήθηκε στη χώρα του, καθώς και ότι δεν διαθέτει Α.Φ.Μ./Φ.Π.Α. εντός της Κοινότητας. Ο μη εγκατεστημένος υποκείμενος στο φόρο δηλώνει κάθε αλλαγή των παραπάνω στοιχείων.

Μετά την υποβολή της δήλωσης αναγνώρισης χορηγείται ειδικός κωδικός αριθμός αναγνώρισης στον μη εγκατεστημένο υποκείμενο στο φόρο. Ο αριθμός αυτός κοινοποιείται με ηλεκτρονικά μέσα στον μη εγκατεστημένο υποκείμενο στο φόρο.

4. Ο μη εγκατεστημένος υποκείμενος στο φόρο διαγράφεται από το μητρώο αναγνώρισης εάν:

α) γνωστοποιεί ο ίδιος ότι δεν παρέχει πλέον ηλεκτρονικές υπηρεσίες,

β) διαπιστωθεί ότι η φορολογητέα του δραστηριότητα έχει τερματισθεί,

γ) δεν πληροί πλέον τις απαραίτητες προδιαγραφές που του επιτρέπουν να χρησιμοποιεί το ειδικό καθεστώς,

δ) έχει επανειλημμένα παραλείψει να συμμορφωθεί προς τους κανόνες που αφορούν το ειδικό καθεστώς.

5. Ο μη εγκατεστημένος υποκείμενος στο φόρο, ο οποίος επιλέγει ως κράτος - μέλος αναγνώρισης την Ελλάδα, υποχρεούται να υποβάλλει με ηλεκτρονικό τρόπο ειδική δήλωση φόρου προστιθέμενης αξίας κάθε ημερολογιακό τρίμηνο και μέχρι την 20η ημέρα του μήνα που ακολουθεί το τρίμηνο, είτε έχει παρασχεθεί ηλεκτρονική υπηρεσία είτε όχι.

Ο φόρος καταβάλλεται συγχρόνως με την υποβολή της ειδικής δήλωσης.

Στην ειδική δήλωση Φ.Π.Α. περιλαμβάνονται ο ειδικός κωδικός αριθμός αναγνώρισης και η συνολική αξία της παροχής ηλεκτρονικών υπηρεσιών, χωρίς το Φ.Π.Α. για τη φορολογική περίοδο, καθώς και το συνολικό ποσό του φόρου που αντιστοιχεί σε κάθε κράτος - μέλος κατανάλωσης στο οποίο οφείλεται φόρος. Αναφέρονται επίσης οι ισχύοντες φορολογικοί συντελεστές και το συνολικό ποσό του φόρου που οφείλεται.

6. Η ειδική δήλωση του Φ.Π.Α. συμπληρώνεται σε ευρώ.

Αν η παροχή υπηρεσιών έχει πραγματοποιηθεί σε άλλο νόμισμα, κατά τη συμπλήρωση της ειδικής δήλωσης λαμβάνεται υπόψη η συναλλαγματική ισοτιμία που ισχύει την τελευταία ημέρα της φορολογικής περιόδου. Η μετατροπή γίνεται σύμφωνα με τις συναλλαγματικές ισοτιμίες που δημοσίευσε η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα την ημέρα εκείνη ή εάν δεν υπήρξε δημοσίευση τη συγκεκριμένη ημέρα, τις ισοτιμίες της επομένης ημέρας δημοσίευσης.

7. Στα πρόσωπα που εντάσσονται στο ειδικό καθεστώς του παρόντος άρθρου δεν παρέχεται δικαίωμα έκπτωσης του φόρου εισροών. Τα πρόσωπα που εντάσσονται στο ειδικό καθεστώς του παρόντος άρθρου δικαιούνται επιστροφής, σύμφωνα με την παρ. 5 του άρθρου 34, χωρίς να απαιτείται η πλήρωση του όρου περί αμοιβαιότητας που περιλαμβάνεται στην παράγραφο αυτήν.

8. Ο μη εγκατεστημένος υποκείμενος στο φόρο καταγράφει με επαρκείς λεπτομέρειες τα στοιχεία των συναλλαγών που καλύπτονται από το ειδικό καθεστώς του άρθρου αυτού, ώστε να μπορούν οι φορολογικές αρχές του κράτους - μέλους κατανάλωσης να επαληθεύουν την ακρίβεια της ειδικής δήλωσης Φόρου Προστιθέμενης Αξίας.

Τα στοιχεία αυτά πρέπει να διατίθενται ηλεκτρονικά, κατόπιν αίτησης, στο κράτος - μέλος αναγνώρισης και στο κράτος - μέλος κατανάλωσης και πρέπει να διατηρούνται επί διάστημα δέκα ετών, αρχής γενομένης από το τέλος του έτους κατά το οποίο έγινε η συναλλαγή.

9. Ο μη εγκατεστημένος στην Κοινότητα υποκείμενος στο φόρο δεν έχει υποχρέωση ορισμού φορολογικού αντιπροσώπου, για την εφαρμογή του ειδικού καθεστώτος του άρθρου αυτού.

10. Η Διεύθυνση Φ.Π.Α. του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών ορίζεται αρμόδια υπηρεσία για:

α) την ηλεκτρονική παραλαβή των αιτήσεων για την χορήγηση ειδικού αριθμού αναγνώρισης,

β) την επαλήθευση της εγκυρότητας των στοιχείων του αιτούντος, καθώς και τη χορήγηση του ειδικού αριθμού αναγνώρισης,

γ) την ηλεκτρονική παραλαβή της ειδικής δήλωσης Φ.Π.Α.,

δ) την επιβεβαίωση της καταβολής του οφειλόμενου φόρου,

ε) την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των κρατών - μελών για την επαλήθευση της ακρίβειας των συναλλαγών, οι οποίες καλύπτονται από το ειδικό καθεστώς του άρθρου αυτού,

στ) την κατανομή των ποσών που αναλογούν στα άλλα κράτη - μέλη με βάση τα στοιχεία των ειδικών δηλώσεων Φ.Π.Α. και της Τράπεζας της Ελλάδος.

11. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών ορίζεται ο χρόνος και ο τρόπος υποβολής των δηλώσεων του άρθρου αυτού, το περιεχόμενό τους, τα στοιχεία που υποβάλλονται με αυτές, ο τρόπος καταβολής του φόρου, η δημιουργία αντιστοιχών κωδικών του Κρατικού Προϋπολογισμού και των Λογαριασμών Καταθέσεων της Τράπεζας της Ελλάδος, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα.»

Άρθρο 6

Στην παράγραφο 1 του άρθρου 36 του Κώδικα Φ.Π.Α. προστίθενται δύο εδάφια ως εξής :

«Οι δηλώσεις των περιπτώσεων αυτών επιτρέπεται να υποβάλλονται ηλεκτρονικά.

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών ορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις για την ηλεκτρονική υποβολή των δηλώσεων αυτών ή την υποχρεωτική ηλεκτρονική υποβολή, τη διαδικασία υποβολής καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα.»

Άρθρο 7

Στο άρθρο 36 του Κώδικα Φ.Π.Α. προστίθεται παράγραφος 11 ως εξής:

«11. Οι δηλώσεις που αναφέρονται στην περίπτωση β' της παραγράφου 4, καθώς και οι Ανακεφαλαιωτικοί Πίνακες που αναφέρονται στην παράγραφο 5, επιτρέπεται να υποβάλλονται ηλεκτρονικά.

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, μπορεί να ορίζεται υποχρεωτική η ηλεκτρονική υποβολή των δηλώσεων αυτών και καθορίζεται η διαδικασία και κάθε άλλο σχετικό θέμα.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ' ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 8

Κύρωση της από 22.4.2003 απόφασης της Τακτικής Γενικής Συνέλευσης των μετόχων της Τράπεζας της Ελλάδος, περί τροποποίησης άρθρων του Καταστατικού της

Κυρώνεται η από 22.4.2003 απόφαση της Τακτικής Γενικής Συνέλευσης των μετόχων της Τράπεζας της Ελλάδος, περί τροποποίησης των κατωτέρω άρθρων του Καταστατικού της ίδιας Τράπεζας, το κείμενο της οποίας έχει ως εξής:

1. Στο στοιχείο ε' του άρθρου 2 παρεισάγονται, μετά την έκτη λέξη («λειτουργία») οι λέξεις «και αποτελεσματικότητα», και μετά την όγδοη λέξη («συστημάτων») οι λέξεις «και μέσων».

2. Στο άρθρο 27 στοιχείο θ' διαγράφονται οι μετά την έκτη και μέχρι τέλους δεκαεπτά (17) λέξεις και ένας (1) αριθμός και αντ' αυτών τίθεται: «κατά τα άρθρα 56 αρ. 3 και 58».

3. Στην πρώτη παράγραφο, πρώτο εδάφιο του άρθρου 35 Α' παρεισάγονται, μετά την τριακοστή λέξη («λειτουργία») οι λέξεις «και αποτελεσματικότητα», και μετά την τριακοστή δεύτερη λέξη («συστημάτων») οι λέξεις «και μέσων».

4. Στο τέλος της πρώτης παραγράφου του άρθρου 44 προστίθεται εδάφιο τρίτο, ως εξής:

«Αντί των ανωτέρω φυσικών προσώπων η Γενική Συνέλευση δύναται να εκλέξει ως ελεγκτή εταιρεία ή κοινοπραξία ορκωτών ελεγκτών».

5. Στο άρθρο 52 διαγράφονται οι λέξεις «15ην και», οι δε έξι τελευταίες λέξεις αντικαθίστανται από τις λέξεις: «μετά μίαν εβδομάδα».

6. Στο τέλος της πρώτης παραγράφου του αριθμού 5 του άρθρου 55 προστίθεται τρίτο εδάφιο, ως εξής:

«Ακόμη να θέτει κανόνες και να επιβλέπει τη λειτουργική αξιοπιστία και νομική ασφάλεια των μέσων πληρωμής, με στόχο την αποτελεσματικότητά τους σύμφωνα και με τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών».

7. Στον αριθμό 18 του άρθρου 55 οι 21η και 27η λέξεις («τόσον», «όσον») αντικαθίστανται αντιστοίχως με τις λέξεις: «και», «ή».

Επίσης προστίθεται δεύτερο εδάφιο ως εξής:

«Επίσης να διενεργεί πάσης φύσεως εκτυπωτικές εργασίες και να διαθέτει τα κατά τους όρους της παρούσας παραγράφου παραγόμενα αντικείμενα, κατ' απόκλιση από τη διάταξη του άρθρου 56 αρ. 2 του παρόντος».

8. Στην απαρίθμηση των κυρώσεων του άρθρου 55 Β' προστίθεται, μετά το στοιχείο ε', στοιχείο στ', ως εξής:

«Πρόστιμο υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου, υπολογιζόμενο είτε ως ποσοστό μέχρι σαράντα τοις εκατό (40%) επί του ποσού της παράβασης, είτε ως εφάπαξ ποσό μέχρι διακόσιες χιλιάδες (200.000) ευρώ, και, σε περίπτωση υποτροπής, μέχρι τριακόσιες χιλιάδες (300.000) ευρώ, εφόσον η επιβολή της εν λόγω κύρωσης δεν προσκρούει στους κανόνες που εκάστοτε ισχύουν στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών. Τα παραπάνω όρια είναι δυνατόν να αναπροσαρμόζονται με πράξη του Συμβουλίου Νομισματικής Πολιτικής».

9. Στην πρώτη παράγραφο του άρθρου 55 Δ' διαγράφονται οι τελευταίες πέντε (5) λέξεις και ένας (1) αριθμός και αντ' αυτών τίθεται: «αρμοδιότητές της».

10. Στο άρθρο 56 αρ. 3 προστίθεται συνέχεια του υπάρχοντος εδαφίου και εδάφιο δεύτερο ως εξής:

«καθώς και της κτήσεως δυνάμει ειδικής διατάξεως νόμου ή δια καθολικής ή οιονεί καθολικής διαδοχής. Με αιτιολογημένη απόφαση του Γενικού Συμβουλίου μπορεί να επιτραπεί η διατήρηση ή απόκτηση ακινήτου, εφόσον τουτό εξυπηρετεί ειδικό συμφέρον της Τράπεζας».

11. Από το άρθρο 56 αρ. 4 διαγράφονται οι τρίτη, τέταρτη, πέμπτη, έκτη και έβδομη λέξεις («τας ιδίας αυτής μετοχάς και»).

12. Από το τρίτο εδάφιο του αριθμού 5 του άρθρου 56 διαγράφονται οι προσδιορισμοί που εισάγονται με τις λέξεις «εις εξωτερικόν μετατρέψιμον συνάλλαγμα», όπου αυτοί απαντώνται, καθώς και οι λέξεις «επί προθεσμία» και «ή φυσικών», και στο τέλος του εδαφίου προστίθεται:

«καθώς και στις περιπτώσεις που η παροχή τόκου προ-

βλέπεται από τους εκάστοτε ισχύοντες κανόνες στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών».

13. Από το δεύτερο εδάφιο της δεύτερης παραγράφου του άρθρου 58 διαγράφονται οι τελευταίες δώδεκα (12) λέξεις και αντ' αυτών τίθεται: «με την επιφύλαξη του άρθρου 56 αρ. 3».

14. Από τη δεύτερη παράγραφο του άρθρου 68 διαγράφονται οι τρεις πρώτες λέξεις.

Άρθρο 9

Θέματα αναγκαστικών απαλλοτριώσεων

1. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 13 του ν. 2882/2001 (ΦΕΚ 17 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«Ως κριτήριο για την εκτίμηση της αξίας του απαλλοτριωμένου ακινήτου λαμβάνονται υπόψη, ιδίως, η αξία που έχουν κατά τον κρίσιμο χρόνο παρακείμενα και ομοειδή ακίνητα, που προσδιορίζεται κυρίως από την αντικειμενική αξία, τα τιμήματα σε συμβόλαια μεταβίβασης κυριότητας ακινήτων, τα οποία συντάχθηκαν πριν από την κήρυξη της απαλλοτρίωσης, καθώς και η πρόσδοδος του απαλλοτριωμένου.»

2. Η τρίτη περίοδος της παραγράφου 2 του άρθρου 15 του ν. 2882/2001 αντικαθίσταται ως εξής:

«Μέσα σε πέντε ημέρες από τη λήψη της αίτησης αυτής ο πρόεδρος της επιτροπής οφείλει να ζητήσει από τον Πρόεδρο του κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 19 δικαστηρίου να ορίσει έναν εμπειρογνώμονα με έναν αναπληρωτή.»

3. Στο τέλος του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 6 του άρθρου 15 του ν. 2882/2001 προστίθεται η ακόλουθη περίοδος:

«στην περίπτωση αυτή αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Οικονομικών υποχρεούται να συντάξει έκθεση περί της αντικειμενικής αξίας του απαλλοτριωμένου».

4. α) Στο τέλος της περίπτωσης α' της παραγράφου 3 του άρθρου 17 του ν. 2882/2001, διαγράφεται η λέξη «και».

β) Στην παράγραφο 3 του άρθρου 17 του ν. 2882/2001 προστίθεται περίπτωση γ' ως εξής:

«και γ) η έκθεση που ορίζεται στην παράγραφο 6 του άρθρου 15».

Άρθρο 10

Τροποποίηση του ν. 2961/2001

1. Στο άρθρο 106 του ν. 2961/2001 (ΦΕΚ 330 Α') προστίθεται παράγραφος 5, ως εξής:

«5. Η παραχώρηση τίτλων ιδιοκτησίας κατά τη διαδικασία του αναδασμού γίνεται προς τους κυρίους των αναδιανεμητών ακινήτων με την προσκόμιση του πιστοποιητικού του άρθρου 105 του νόμου αυτού. Εφόσον, από την κήρυξη της διαδικασίας του αναδασμού μέχρι την έκδοση των οριστικών τίτλων, μεσολαβήσει μεταβίβαση των ακινήτων αιτία θανάτου, δωρεάς ή γονικής παροχής, η παραχώρηση των τίτλων ιδιοκτησίας γίνεται προς τους τελευταίους δικαιούχους με την προσκόμιση του πιο πάνω πιστοποιητικού.»

2. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται στους αναδασμούς που κηρύσσονται μετά την ημερομηνία δημοσίευσης του παρόντος νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Για αναδασμούς που

έχουν κηρυχθεί μέχρι τη δημοσίευση του νόμου αυτού δεν οφείλεται ο οικείος φόρος και αν έχει βεβαιωθεί διαγράφεται οίκοθεν και αν έχει καταβληθεί επιστρέφεται.

Άρθρο 11 ΚΕ.Π.Ε.

Η παράγραφος 3 του άρθρου 24 του ν. 2579/1998 (ΦΕΚ 31 Α΄) αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών εγκρίνεται ο Κανονισμός οικονομικής διαχείρισης, προμηθειών πάσης φύσεως υλικών, οργάνων, εκτέλεσης έργων, αγοράς και πώλησης ακινήτων και εκμίσθωσης ή μίσθωσης αυτών. Με όμοια απόφαση καθορίζονται οι αποδοχές του Επιστημονικού Διευθυντή και η αμοιβή των μελών και του Γραμματέα του Δ.Σ. του ΚΕ.Π.Ε..

Άρθρο 12

1. Επιτρέπεται στις Ναυτιλιακές Ακτοπλοϊκές Εταιρείες Α.Ε. να αναπροσαρμόσουν εφάπαξ την αξία των πλοίων τους μέχρι 31.12.2003.

Η διαφορά που προκύπτει από την αναπροσαρμογή αυτή καταχωρείται στο λογαριασμό «Διαφορές από αναπροσαρμογή αξίας λοιπών περιουσιακών στοιχείων». Αν η διαφορά είναι θετική χρησιμοποιείται για την κάλυψη υφιστάμενων ζημιών και εφόσον δεν υπάρχουν ζημιές ή το υπόλοιπο που απομένει κεφαλαιοποιείται.

Αν η διαφορά από την αναπροσαρμογή της αξίας των πλοίων είναι αρνητική μεταφέρεται σε χρέωση λογαριασμών αποθεματικών και αν δεν επαρκούν μειώνεται το Μετοχικό Κεφάλαιο.

Τα αποθεματικά που χρεώνονται εφόσον έχουν σχηματισθεί από αφορολόγητα έσοδα ή εισοδήματα φορολογθέντα κατά ειδικό τρόπο με εξάντληση της φορολογικής υποχρέωσης, φορολογούνται αυτοτελώς στο όνομα της εταιρίας με συντελεστή δεκαεπτά και πενήντα τοις εκατό (17,50%). Η εταιρία υποχρεούται να υποβάλει δήλωση του άρθρου 107 του ν. 2238/1994 (ΦΕΚ 151 Α΄) μέσα στο πρώτο δεκαπενθήμερο του επόμενου μήνα από το μήνα που λαμβάνεται η απόφαση από το αρμόδιο όργανο για μεταφορά της διαφοράς σε χρέωση των αποθεματικών. Ο φόρος που προκύπτει καταβάλλεται σε τρεις ίσες μηνιαίες δόσεις, από τις οποίες η πρώτη ταυτόχρονα με την υποβολή της δήλωσης, οι δε υπόλοιπες την τελευταία εργάσιμη ημέρα των δύο επόμενων μηνών, από τη λήξη της προθεσμίας υποβολής της δήλωσης. Από το ποσό φόρου αυτού εκπίπτει ο φόρος ο οποίος έχει καταβληθεί και αναλογεί στο μέρος των φορολογηθέντων κατά ειδικό τρόπο με εξάντληση της φορολογικής υποχρέωσης εισοδημάτων. Με την καταβολή του φόρου αυτού εξαντλείται κάθε φορολογική υποχρέωση από το φόρο εισοδήματος της εταιρίας και των μετόχων της.

2. Οι διατάξεις του άρθρου 113 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, του ν. 2717/1999 (ΦΕΚ 97 Α΄) και του ν. 2523/1997 (ΦΕΚ 179 Α΄) εφαρμόζονται ανάλογα και στο φόρο που οφείλεται με βάση τις διατάξεις των προηγούμενων εδαφίων.

3. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών καθορίζονται οι λεπτομέρειες της διαδικασίας εκτίμησης της αξίας των πλοίων για την αναπροσαρμογή τους.

Άρθρο 13 Προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής

1. Το ανώτατο όριο προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής που ορίζεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του ν.δ. 356/1974 (ΦΕΚ 90 Α΄ - Κ.Ε.Δ.Ε.) ανακαθορίζεται σε ποσοστό διακόσια στα εκατό (200%) του εισπραττόμενου κάθε φορά χρέους.

2. Ληξιπρόθεσμα χρέη προς το Δημόσιο ή προς τρίτους που είναι βεβαιωμένα στις Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες (Δ.Ο.Υ.), των οποίων οι προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής έχουν υπερβεί την 1.10.2003 το ανώτατο όριο προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής, που ορίζεται στην προηγούμενη παράγραφο, δεν επιβαρύνονται περαιτέρω με άλλες προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής.

3. Προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής που έχουν εισπραχθεί ή έχουν αποσβεστεί λόγω συμψηφισμού, μέχρι την 1.10.2003 πλέον του ανωτάτου ορίου που ορίζεται στην παράγραφο 1, δεν επιστρέφονται.

4. Η περίπτωση α΄ της παραγράφου 4 του άρθρου 6 του ν.δ. 356/1974 αντικαθίσταται ως εξής:

«α) Ο Προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. μετά από γνώμη του νόμιμου αναπληρωτή του και του Προϊσταμένου του Δικαστικού Τμήματος ή του αντίστοιχου γραφείου, αν το ποσό των προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής δεν υπερβαίνει τις τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ την ημέρα υποβολής της αίτησης».

Άρθρο 14 Διευκολύνσεις τμηματικής καταβολής

1. Στο άρθρο 13 του ν. 2648/1998 (ΦΕΚ 238 Α΄) προτίθεται παράγραφος 3, ως εξής:

«3. Οι οφειλέτες που είναι συνεπείς στην καταβολή των δόσεων της διευκόλυνσης τμηματικής καταβολής που χορηγούνται από τα αρμόδια όργανα του άρθρου 14, απαλλάσσονται α) της πληρωμής ποσοστού τριάντα στα εκατό (30%) των προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής που επιβαρύνουν τα ποσά των δόσεων της διευκόλυνσης από την ημέρα χορήγησης αυτής και μετά και β) της πληρωμής του συνόλου των προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής που επιβαρύνουν την τελευταία δόση της διευκόλυνσης, που δεν μπορεί να υπερβαίνουν το σαράντα στα εκατό (40%) των συνολικών προσαυξήσεων της οφειλής.»

2. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου ισχύουν για πληρωμές που θα γίνονται για δόσεις διευκολύνσεων τμηματικής καταβολής που χορηγούνται από 1.10.2003 και μετά.

3. Η παράγραφος 1 του άρθρου 14 του ν. 2648/1998 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Αρμόδια όργανα για τη χορήγηση διευκολύνσεων τμηματικής καταβολής ληξιπρόθεσμων οφειλών προς το Δημόσιο είναι:

α) Ο προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. ή του τελωνείου για βασικές οφειλές μέχρι ποσού διακοσίων χιλιάδων (200.000) ευρώ.

β) Ο προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. μετά από γνώμη του νόμιμου αναπληρωτή του και του Προϊσταμένου του Δικαστικού Τμήματος ή του αντίστοιχου γραφείου, για βασικές οφειλές πάνω από διακόσιες χιλιάδες (200.000) ευρώ και μέχρι του ποσού εξακοσίων χιλιάδων (600.000) ευρώ.

γ) Ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών μετά από γνωμοδότηση της Επιτροπής Παροχής Διευκολύνσεων για βασικές οφειλές μεγαλύτερες των εξακοσίων χιλιάδων (600.000) ευρώ.»

4. Στο άρθρο 18 του ν. 2648/1998 προστίθεται παράγραφος 6 ως εξής:

«6. Ο προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. για ποσά βασικών οφειλών μέχρι διακόσιες χιλιάδες (200.000) ευρώ, με την υποβολή της αίτησης του οφειλέτη και χωρίς να αξιολογεί κριτήρια και συντελεστές βαρύτητας αυτών, χορηγεί διευκολύνσεις τμηματικής καταβολής σε σαράντα οκτώ μηνιαίες δόσεις, με τον περιορισμό του πρώτου εδαφίου του άρθρου 17, εκτός αν ζητηθεί μικρότερος αριθμός δόσεων από τον οφειλέτη. Σε περίπτωση απώλειας της διευκόλυνσης αυτής ο προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ., μετά από αίτηση του οφειλέτη, μπορεί να χορηγήσει για το εναπομένον χρέος διευκόλυνση τμηματικής καταβολής για δεύτερη φορά, με βάση τα κριτήρια και τους συντελεστές βαρύτητας των άρθρων 16 και 17 και με την προϋπόθεση ότι η πρώτη δόση θα είναι ίση με ποσοστό τουλάχιστον δέκα τοις εκατό (10%) αυτού.»

5. Η παράγραφος 3 του άρθρου 18 του ν. 2648/1998 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Μπορεί να χορηγηθεί και τρίτη διευκόλυνση τμηματικής καταβολής σε οφειλέτη που έχει απωλέσει τη δεύτερη διευκόλυνση, με την προϋπόθεση ότι ο αριθμός των δόσεων δεν μπορεί να υπερβαίνει τον εναπομείναντα αριθμό των δόσεων της δεύτερης διευκόλυνσης στην οποία δεν είχε συμμορφωθεί και η πρώτη δόση της θα είναι ίση με ποσοστό τουλάχιστον δέκα στα εκατό (10%) της συγκεκριμένης οφειλής για την οποία δίδεται η τρίτη διευκόλυνση.»

6. Οφειλές προς το Δημόσιο ή προς τρίτους που έχουν βεβαιωθεί στις Δ.Ο.Υ. ή στα Τελωνεία του Κράτους μέχρι 31.12.2002, εφόσον καταβληθούν στο σύνολό τους μέχρι 31.10.2003 απαλλάσσονται από τις προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής, που τις επιβαρύνουν, σύμφωνα με το άρθρο 6 του ν.δ. 356/1974 κατά ποσοστό πενήντα στα εκατό (50%). Η απαλλαγή χορηγείται μετά από αίτηση του οφειλέτη και εφόσον εξοφληθεί το σύνολο των ως άνω ληξιπρόθεσμων οφειλών, χωρίς δικαίωμα του οφειλέτη να επιλέξει μέρος αυτών.

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών μπορεί να παρατείνεται η παραπάνω προθεσμία και να καθορίζονται διαδικαστικές λεπτομέρειες εφαρμογής των διατάξεων της παραγράφου αυτής.

Άρθρο 15

Ρυθμίσεις στον ειδικό φόρο επί των ακινήτων

1. Στο τέλος της περίπτωσης β' της παραγράφου 2 του άρθρου 15 του ν. 3091/2002 (ΦΕΚ 330 Α') προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Στην εξαίρεση αυτή υπάγονται, ανεξάρτητα από το ύψος των ακαθάριστων εσόδων τους στην Ελλάδα και για διάστημα επτά ετών από την έκδοση της αρχικής οικοδομικής άδειας και εταιρείες οι οποίες ανεγείρουν κτίρια ή άλλες εγκαταστάσεις που πρόκειται να ιδιοχρησιμοποιήσουν για την άσκηση βιομηχανικής, τουριστικής ή εμπορικής γενικώς επιχείρησης. Η εξαίρεση του προηγούμενου εδαφίου αφορά τα ακίνητα στα οποία πρόκειται να λειτουργήσει η βιομηχανική, τουριστική ή εμπορική επιχείρηση και αίρεται αναδρομικά, αν η εταιρεία δεν

προβεί στην έναρξη λειτουργίας της επιχείρησης στα ακίνητα αυτά, μέσα σε επτά έτη από την έκδοση της αρχικής οικοδομικής άδειας, ή αν τα ακίνητα μεταβιβασθούν, εκμισθωθούν, εισφερθούν κατά χρήση, παραχωρηθούν δωρεάν, χρησιμοποιηθούν προς εκμετάλλευση από την εταιρεία ή τρίτο κατά οποιονδήποτε άλλο τρόπο, πριν τη συμπλήρωση δεκαετίας από την έκδοση της αρχικής οικοδομικής άδειας.»

2. Στο τέλος της περίπτωσης γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 15 του ν. 3091/2002 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Επίσης εταιρείες που μέχρι την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού ανήκουν σε ναυτιλιακά συμφέροντα για τα ακίνητα που αποκτήθηκαν μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2003, εφόσον τα χρήματα που έχουν εισαχθεί στην Ελλάδα για την απόκτηση των ακινήτων αυτών προέρχονται από ναυτιλιακή δραστηριότητα.»

3. Μετά την περίπτωση γ' της παραγράφου 3 του άρθρου 15 του ν. 3091/2002 προστίθεται περίπτωση δ' ως εξής:

«δ. Εταιρείες, των οποίων το σύνολο των ονομαστικών μετοχών, μεριδίων ή μερίδων κατέχεται άμεσα ή έμμεσα από Ίδρυμα ημεδαπό ή αλλοδαπό, που έχει συσταθεί με διάταξη τελευταίας βουλήσεως και επιδιώκει στην Ελλάδα κοινωνικές σκοπούς.»

4. Στο τέλος της παραγράφου 3 του άρθρου 15 του ν. 3091/2002 προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Αν το σύνολο ή μέρος των ονομαστικών μετοχών, μεριδίων ή μερίδων των εταιρειών των περιπτώσεων α', β', γ' κατέχει εταιρεία, οι μετοχές της οποίας βρίσκονται σε διαπραγμάτευση σε οργανωμένη χρηματιστηριακή αγορά, δεν απαιτείται περαιτέρω δήλωση φυσικών προσώπων για την εταιρεία αυτή κατά το ποσοστό συμμετοχής της.

Αν το σύνολο ή μέρος των ονομαστικών μετοχών, μεριδίων ή μερίδων των εταιρειών των περιπτώσεων α', β', γ' κατέχουν πιστωτικά ιδρύματα, περιλαμβανομένων και των ταμειωτηρίων ή ταμείων παρακαταθηκών και δανείων, ασφαλιστικά ταμεία, ασφαλιστικές εταιρείες, αμοιβαία κεφάλαια, περιλαμβανομένων και των αμοιβαίων κεφαλαίων επενδύσεων σε ακίνητη περιουσία κλειστού τύπου, εταιρείες διαχείρισης αμοιβαίων κεφαλαίων, εταιρείες συλλογικών επενδύσεων σε ακίνητη περιουσία κλειστού τύπου, εφόσον όλα τα ανωτέρω λειτουργούν σε χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και εποπτεύονται από αρχή κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και «θεσμικοί επενδυτές» που λειτουργούν σε οργανωμένη αγορά χώρας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως αυτή νοείται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 23 του ν. 2778/1999 (ΦΕΚ 295 Α') δεν απαιτείται περαιτέρω δήλωση των φυσικών προσώπων κατά το ποσοστό συμμετοχής τους.»

5. Στο άρθρο 15 του ν. 3091/2002 προστίθεται παράγραφος 7 ως εξής:

«7. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών καθορίζονται τα απαιτούμενα κατά περίπτωση δικαιολογητικά για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού και κάθε άλλο σχετικό θέμα.»

6. Στο άρθρο 18 προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών μπορεί να παρατείνονται οι προθεσμίες των προηγούμενων παραγράφων.»

Άρθρο 16
Μεταβατική διάταξη

Μεταβιβάσεις ακινήτων εταιρειών που εμπίπτουν στις διατάξεις του άρθρου 15 του νόμου αυτού, εφόσον μέχρι τη δημοσίευσή του, έκαναν χρήση των διατάξεων της παραγράφου 2 του άρθρου 18 του ν. 3091/2002, εγκύρως υπήχθησαν σε αυτές.

Άρθρο 17
Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει για τις διατάξεις του άρθρου 1 από 1.1.2004, των άρθρων 3 έως και 7 από 1.7.2003, του άρθρου 15 από 1.1.2003 και των λοιπών άρθρων από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά σε επί μέρους διατάξεις.

Αθήνα, 25 Σεπτεμβρίου 2003

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Νίκος Χριστοδουλάκης

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ
(άρθρο 75 παρ. 3 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου «Κανόνες τιμολόγησης, ρυθμίσεις Φ.Π.Α. ηλεκτρονικών υπηρεσιών και άλλες διατάξεις»

Από τις διατάξεις του προτεινόμενου νομοσχεδίου προκαλείται επί του Κρατικού Προϋπολογισμού ετήσια μείωση εσόδων ακαθόριστη από:

α) τη μη οφειλή και αν έχει βεβαιωθεί τη διαγραφή του οικείου φόρου σχετικά με την παραχώρηση τίτλων ιδιοκτησίας κατά τη διαδικασία αναδασμών, οι οποίοι έχουν κηρυχθεί μέχρι τη δημοσίευσή του νομοσχεδίου.

(άρθρο 10 παρ. 2)

β) τη μείωση του ανώτατου ορίου προσαυξήσεων.

(άρθρο 13 παρ. 1 και 2)

γ) τη μείωση των προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής.

(άρθρο 14 παρ. 1 και 2)

δ) την έκπτωση προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής σε περίπτωση ολικής εξόφλησης του χρέους.

(άρθρο 14 παρ. 6)

ε) τη διερεύνηση των εξαιρέσεων από τον ειδικό φόρο επί των ακινήτων.

(άρθρο 15)

Η εν λόγω μείωση εσόδων θα αναπληρωθεί από την αναμενόμενη αύξηση των εσόδων του από άλλες πηγές του Κρατικού Προϋπολογισμού.

Αθήνα, 25 Σεπτεμβρίου 2003

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ν. Χριστοδουλάκης

Αριθμ. 184 / 28 / 2003

ΕΚΘΕΣΗ

Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους
(άρθρο 75 παρ. 1 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών «Κανόνες τιμολόγησης, ρυθμίσεις Φ.Π.Α. ηλεκτρονικών υπηρεσιών και άλλες διατάξεις»

Με τις διατάξεις του ανωτέρω νομοσχεδίου προβλέπονται μεταξύ άλλων τα ακόλουθα:

1. Ενσωματώνονται στο εσωτερικό δίκαιο της χώρας οι διατάξεις της οδηγίας 2001/115/Ε.Κ. του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.) της 20ής Δεκεμβρίου 2001, για την τροποποίηση της Οδηγίας 77/388/Ε.Ο.Κ. σχετικά με την απλοποίηση, τον εκσυγχρονισμό και την εναρμόνιση των όρων που επιβάλλονται στην τιμολόγηση όσον αφορά το Φόρο Προστιθέμενης Αξίας (Φ.Π.Α.). Ειδικότερα με την οδηγία αυτή:

α. Καθιερώνεται η υποχρέωση του υποκείμενου στο φόρο (επιτηδευματία) να εξασφαλίζει την έκδοση τιμολογίου, από τον ίδιο, καθώς και από τον πελάτη του ή από τρίτο μέρος, εξ ονόματος και για λογαριασμό του, για τις παραδόσεις αγαθών ή τις παροχές υπηρεσιών που πραγματοποιεί εντός του εσωτερικού της χώρας, σε άλλα κράτη - μέλη ή σε τρίτη χώρα.

β. Δίνεται η ευχέρεια στα κράτη - μέλη να υιοθετούν τους όρους και τις προϋποθέσεις, βάσει των οποίων ανατίθεται από τον υποκείμενο στο φόρο η έκδοση τιμολογίου στον πελάτη του ή στο τρίτο μέρος.

γ. Υιοθετούνται οι ενδείξεις που αναγράφονται υποχρεωτικά στα τιμολόγια που εκδίδονται από τον υποκείμενο στο φόρο ή από τον πελάτη του ή το τρίτο μέρος, εξ ονόματός του και για λογαριασμό του.

δ. Καθιερώνεται η διαβίβαση των τιμολογίων σε χαρτί ή με ηλεκτρονικά μέσα και υιοθετούνται οι κανόνες που εξασφαλίζουν τη γνησιότητα της προέλευσης και την ακεραιότητα του περιεχομένου των στοιχείων αυτών.

ε. Καθιερώνεται υποχρέωση αποθήκευσης από τον υποκείμενο στο φόρο, των αντιγράφων των τιμολογίων, που εκδίδονται από τον ίδιο ή από οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο για λογαριασμό του, καθώς και όλων των τιμολογίων που λαμβάνει, καθορίζοντας για το σκοπό αυτόν τον τόπο αποθήκευσης και με την προϋπόθεση ότι σε κάθε περίπτωση ο υποκείμενος στο φόρο, θέτει στη διάθεση των αρμόδιων αρχών όλα τα τιμολόγια ή τις πληροφορίες που έχουν αποθηκευτεί.

στ. Για κάθε παράβαση σχετικά με την ακρίβεια, πληρότητα, γνησιότητα και λοιπές απαιτήσεις που αφορούν τα εκδιδόμενα κατά τα ανωτέρω τιμολόγια, επιβάλλονται οι προβλεπόμενες κυρώσεις σε βάρος του αρχικά υπόχρεου επιτηδευματία. Επίσης κυρώσεις επιβάλλονται και στα πρόσωπα που εκδίδουν τιμολόγια εξ ονόματος και για λογαριασμό του επιτηδευματία.

ζ. Παρέχεται η δυνατότητα με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών:

- να επιβάλλονται στους επιτηδευματίες που πραγματοποιούν παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών στο έδαφος της χώρας και άλλοι όροι έκδοσης των τιμολογίων από τους πελάτες τους ανεξαρτήτως του τόπου εγκατάστασής τους ή ειδικοί όροι στην περίπτωση που ο πελάτης ή ο τρίτος που εκδίδει τα τιμολόγια είναι εγκατεστημένος σε χώρα, με την οποία δεν υφίσταται νομική πράξη για την αμοιβαία συνδρομή κ.λπ.,

- να προβλέπονται ειδικοί όροι για την ηλεκτρονική έκδοση τιμολογίων σχετικά με παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών που πραγματοποιούνται στο έδαφος της χώρας, από χώρα με την οποία δεν υφίσταται νομική πράξη για την αμοιβαία συνδρομή κ.λπ.,

- να υποβάλλονται και άλλοι ειδικοί όροι που να απαγορεύουν ή να περιορίζουν την αποθήκευση των τιμολογίων σε χώρα, με την οποία δεν υφίσταται νομική πράξη σχετικά με την αμοιβαία συνδρομή κ.λπ.,

- να καθορίζονται οι όροι αποδοχής και άλλων μεθόδων σχετικά με τη διαβίβαση των τιμολογίων με ηλεκτρονικά μέσα κ.λπ.. (άρθρα 1-2)

2. Ενσωματώνονται επίσης στο εσωτερικό δίκαιο της χώρας μας οι διατάξεις της οδηγίας 2002/38/Ε.Κ. του Συμβουλίου της Ε.Ε. της 7ης Μαΐου 2002 για την τροποποίηση και προσωρινή τροποποίηση της οδηγίας 77/388/Ε.Ο.Κ. όσον αφορά το σύστημα του Φ.Π.Α. που εφαρμόζεται στις ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές υπηρεσίες και σε ορισμένες υπηρεσίες που παρέχονται ηλεκτρονικά. Συγκεκριμένα:

α. Μεταβάλλεται ο τόπος φορολογίας των ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών υπηρεσιών, καθώς και ορισμένων υπηρεσιών που παρέχονται ηλεκτρονικά, όπως δημιουργία και φιλοξενία ιστοσελίδων, η εξ αποστάσεως συντήρηση προγραμμάτων και εξοπλισμό κ.λπ., ώστε οι υπηρεσίες αυτές να φορολογούνται στην Ελλάδα όταν παρέχονται από τρίτη χώρα σε οποιονδήποτε λήπτη εγκατεστημένο στην Ελλάδα, καθώς και όταν παρέχονται από άλλο κράτος - μέλος της Ε.Ε. σε λήπτη υποκείμενο στο φόρο εγκατεστημένο στην Ελλάδα.

β. Ορίζεται ότι για τις ηλεκτρονικά παρεχόμενες υπηρεσίες δεν εφαρμόζεται μειωμένος συντελεστής Φ.Π.Α. (8%), αλλά οι υπηρεσίες αυτές σε κάθε περίπτωση υπάγονται στον κανονικό συντελεστή Φ.Π.Α. (18%).

γ. Τίθεται σε προσωρινή εφαρμογή (διάρκειας 3 ετών) το ειδικό καθεστώς φορολόγησης των προσώπων που είναι εγκατεστημένα σε τρίτες χώρες (μη κοινοτικές) και τα οποία παρέχουν ηλεκτρονικές υπηρεσίες σε μη υποκείμενα στο Φ.Π.Α. πρόσωπα εγκατεστημένα σε κράτη - μέλη της Ε.Ε..

δ. Στα πρόσωπα που εντάσσονται στο ειδικό καθεστώς δεν παρέχεται δικαίωμα έκπτωσης του φόρου εισροών. Τα πρόσωπα που εντάσσονται στο εν λόγω ειδικό καθεστώς δικαιούνται επιστροφής, χωρίς να απαιτείται η πλήρωση του όρου περί αμοιβαιότητας.

ε. Καθορίζεται η Διεύθυνση Φ.Π.Α. ως η αρμόδια υπηρεσία για:

- την ηλεκτρονική παραλαβή των αιτήσεων για τη χορήγηση του ειδικού αριθμού αναγνώρισης,

- την επαλήθευση της εγκυρότητας των στοιχείων του αιτούντος, καθώς και τη χορήγηση του ειδικού αριθμού αναγνώρισης,

- την ηλεκτρονική παραλαβή της ειδικής δήλωσης Φ.Π.Α.,

- την επιβεβαίωση της καταβολής του οφειλόμενου φόρου,

- την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των κρατών - μελών για την επαλήθευση της ακρίβειας των συναλλαγών,

- την κατανομή των ποσών που αναλογούν στα άλλα κράτη - μέλη με βάση τα στοιχεία των ειδικών δηλώσεων Φ.Π.Α. και της Τράπεζας της Ελλάδος.

στ. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών ορίζεται ο χρόνος και ο τρόπος υποβολής των

παραπάνω δηλώσεων, το περιεχόμενό τους, τα στοιχεία που υποβάλλονται με αυτές, ο τρόπος καταβολής του φόρου, η δημιουργία των σχετικών κωδικών του Κρατικού Προϋπολογισμού και των Λογαριασμών Καταθέσεων της Τράπεζας της Ελλάδος, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα για την εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων.

(άρθρα 3-5)

3.α. Ορίζεται ότι οι δηλώσεις έναρξης δραστηριότητας, μεταβολών, μετάταξης και οριστικής παύσης εργασιών, επιτρέπεται να υποβάλλονται ηλεκτρονικά.

Με την ίδια διάταξη δίδεται εξουσιοδότηση στον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών να ορίζει τους όρους και τις προϋποθέσεις για την ηλεκτρονική υποβολή των δηλώσεων αυτών, καθώς και την υποχρεωτική ηλεκτρονική υποβολή τους.

β. Αναφέρεται ότι οι περιοδικές και εκκαθαριστικές δηλώσεις Φ.Π.Α., καθώς και οι ανακεφαλαιωτικοί πίνακες των ενδοκοινοτικών συναλλαγών, επιτρέπεται να υποβάλλονται ηλεκτρονικά και παρέχεται η δυνατότητα στον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, με απόφασή του, να ορίζει την υποχρεωτική ηλεκτρονική υποβολή των δηλώσεων αυτών. (άρθρα 6-7)

4. Τροποποιείται το Καταστατικό της Τράπεζας της Ελλάδος με σκοπό τον εκσυγχρονισμό ορισμένων διατάξεών του, καθώς και η περαιτέρω προσαρμογή, κάποιων από τις διατάξεις που εισήχθησαν πρόσφατα, στο πλαίσιο της εναρμόνισης του Καταστατικού προς τις διατάξεις της Συνθήκης για την Ε.Ε.. Ειδικότερα:

- παρέχεται η δυνατότητα εκλογής από τη Γενική Συνέλευση της Τράπεζας της Ελλάδος, εταιρείας ή κοινοπραξίας ορκωτών, ως ελεγκτή της υποβαλλόμενης έκθεσης αναφορικά με τον ισολογισμό της·

- διευρύνονται οι εργασίες της Τράπεζας της Ελλάδος, με την παρεχόμενη δυνατότητα να θέτει κανόνες και να επιβλέπει τη λειτουργική αξιοπιστία και νομική ασφάλεια των μέσων πληρωμής·

- προβλέπεται η δυνατότητα επιβολής προστίμου υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου, υπολογιζόμενο είτε ως ποσοστό μέχρι σαράντα τοις εκατό (40%) επί του ποσού της παράβασης είτε ως έσοδο εφάπαξ ποσό μέχρι διακόσιες χιλιάδες (200.000) ευρώ και σε περίπτωση υποτροπής, μέχρι τριακόσιες χιλιάδες (300.000) ευρώ, εφόσον η επιβολή της εν λόγω κύρωσης δεν προσκρούει στους κανόνες που εκάστοτε ισχύουν στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών. Τα παραπάνω όρια είναι δυνατόν να αναπροσαρμόζονται με πράξη του Συμβουλίου Νομισματικής Πολιτικής κ.λπ.. (άρθρο 8)

5. Ρυθμίζονται θέματα αναφορικά με τις αναγκαστικές απαλλοτριώσεις ακινήτων. Συγκεκριμένα εισάγεται ως βασικό κριτήριο για την εκτίμηση της αξίας του απαλλοτριωμένου ακινήτου, ιδίως η αξία που έχουν κατά τον κρίσιμο χρόνο παρακείμενα και ομοειδή ακίνητα, όπως προσδιορίζεται αυτή, κυρίως από τις αντικειμενικές αξίες, τα τμήματα σε συμβόλαιο μεταβίβασης κυριότητας ακινήτων, τα οποία συντάχθηκαν πριν από την κήρυξη της απαλλοτρίωσης, καθώς και η πρόσδοδος του απαλλοτριωμένου. (άρθρο 9)

6. Προβλέπεται ότι η παραχώρηση τίτλων ιδιοκτησίας κατά τη διαδικασία του αναδασμού γίνεται προς τους κυρίους των αναδιανεμητέων ακινήτων με την προσκόμιση του απαραίτητου πιστοποιητικού. Εφόσον, από την κήρυξη της διαδικασίας του αναδασμού μέχρι την έκδοση των οριστικών τίτλων, μεσολαβήσει μεταβίβαση των ακινήτων αιτία θανάτου, δωρεάς ή γονικής παροχής, η πα-

ραχώρηση των τίτλων ιδιοκτησίας γίνεται προς τους τελευταίους δικαιούχους με την προσκόμιση του πιο πάνω πιστοποιητικού.

Οι διατάξεις αυτές εφαρμόζονται στους αναδασμούς που θα κηρυχθούν μετά την ημερομηνία δημοσίευσης του νομοσχεδίου. Για αναδασμούς που έχουν κηρυχθεί μέχρι τη δημοσίευση του νομοσχεδίου δεν οφείλεται ο οικείος φόρος και αν έχει βεβαιωθεί διαγράφεται οικόθεν και αν έχει καταβληθεί επιστρέφεται κ.λπ..

(άρθρα 10-11)

7.α. Επιτρέπεται στις Ναυτιλιακές Ακτοπλοϊκές Εταιρείες Α.Ε. να αναπροσαρμόσουν εφάπαξ την αξία των πλοίων τους μέχρι 31.12.2003. Αν η προκύπτουσα διαφορά από την αναπροσαρμογή αυτή είναι θετική, χρησιμοποιείται για την κάλυψη υφιστάμενων ζημιών και εφόσον δεν υπάρχουν το υπόλοιπο που απομένει κεφαλαιοποιείται. Αν όμως είναι αρνητική μεταφέρεται σε χρέωση λογαριασμών αποθεματικών και αν δεν επαρκούν μειώνεται το Μετοχικό Κεφάλαιο.

Τα αποθεματικά που χρεώνονται εφόσον έχουν σχηματισθεί από αφορολόγητα έσοδα ή εισοδήματα φορολογηθέντα κατά ειδικό τρόπο με εξάντληση της φορολογικής υποχρέωσης, φορολογούνται αυτοτελώς στο όνομα της εταιρείας με συντελεστή δεκαεπτά και πενήντα τοις εκατό (17,50%). Από το ποσό του φόρου αυτού εκπίπτει ο φόρος, ο οποίος έχει καταβληθεί και αναλογεί στο μέρος των φορολογηθέντων κατά ειδικό τρόπο με εξάντληση της φορολογικής υποχρέωσης εισοδημάτων. Με την καταβολή του φόρου αυτού εξαντλείται κάθε φορολογική υποχρέωση από το φόρο εισοδήματος της εταιρείας και των μετόχων της.

Οι διατάξεις του άρθρου 113 του ν. 2238/1994 του ν. 2717/1999 και του ν. 2523/1997 (διαδικασία βεβαίωσης του φόρου κ.λπ.) εφαρμόζονται ανάλογα και στο φόρο που οφείλεται με βάση τις προαναφερόμενες διατάξεις.

β. Μειώνεται το ανώτατο όριο προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής, που ορίζεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του ν.δ. 356/1974, από τριακόσια τοις εκατό (300%) σε ποσοστό διακόσια τοις εκατό (200%), επί του εισπραττόμενου κάθε φορά οφειλόμενου χρέους.

Ληξιπρόθεσμα χρέη προς το Δημόσιο ή προς τρίτους που είναι βεβαιωμένα στις Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες (Δ.Ο.Υ.), των οποίων οι προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής έχουν υπερβεί, κατά την ημέρα δημοσίευσης του νομοσχεδίου, το προαναφερόμενο ανώτατο όριο προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής, δεν επιβαρύνονται περαιτέρω με άλλες προσαυξήσεις. Προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής που έχουν εισπραχθεί ή έχουν αποσβεστεί λόγω συμψηφισμού, πλέον του παραπάνω ανωτάτου ορίου, δεν επιστρέφονται.

(άρθρα 12-13)

8.α. Προβλέπεται ότι οι οφειλέτες που είναι συνεπείς στην καταβολή των δόσεων της διευκόλυνσης τμηματικής καταβολής ληξιπρόθεσμων χρεών προς το Δημόσιο, που τους έχει χορηγηθεί από τα αρμόδια όργανα, απαλλάσσονται από την πληρωμή ποσοστού τριάντα τοις εκατό (30%) των προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής που επιβαρύνουν τα ποσά των δόσεων της διευκόλυνσης από την ημερομηνία χορήγησής της και μετά. Οι διατάξεις αυτές ισχύουν και για πληρωμές που θα γίνονται για δόσεις διευκολύνσεων τμηματικής καταβολής, που χορηγούνται από 1.10.2003 και μετά.

β. Ορίζεται ότι, οφειλές προς το Δημόσιο ή προς τρίτους που έχουν βεβαιωθεί στις Δ.Ο.Υ. ή στα Τελωνεία

του Κράτους μέχρι 31.12.2002, εφόσον καταβληθούν στο σύνολό τους μέχρι 31.10.2003, απαλλάσσονται από τις προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής που επιβαρύνουν αυτές, κατά ποσοστό πενήντα τοις εκατό (50%). Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών δύναται να παρατείνεται η παραπάνω προθεσμία και να καθορίζονται διαδικαστικές λεπτομέρειες εφαρμογής των ως άνω διατάξεων.

(άρθρο 14)

9. Εξαιρούνται από τον ειδικό φόρο επί των ακινήτων:

α. Οι εταιρείες οι οποίες ανεγείρουν κτίρια ή άλλες εγκαταστάσεις που πρόκειται να ιδιοχρησιμοποιήσουν για την άσκηση βιομηχανικής, τουριστικής ή εμπορικής γενικώς επιχείρησης, ανεξάρτητα από το ύψος των ακαθάριστων εσόδων τους στην Ελλάδα και για διάστημα επτά (7) ετών από την έκδοση της αρχικής οικοδομικής άδειας. Η εξαίρεση αυτή αίρεται αναδρομικά, αν η εταιρεία δεν προβεί στην έναρξη λειτουργίας της επιχείρησης στα ακίνητα αυτά, μέσα σε επτά έτη από την έκδοση της αρχικής οικοδομικής άδειας ή αν τα ακίνητα μεταβιβασθούν, εκμισθωθούν, εισφερθούν κατά χρήση, παραχωρηθούν δωρεάν, χρησιμοποιηθούν προς εκμετάλλευση από την εταιρεία ή τρίτο κατά οποιονδήποτε άλλο τρόπο, πριν τη συμπλήρωση δεκαετίας από την έκδοση της αρχικής οικοδομικής άδειας.

β. Εταιρείες που μέχρι την έναρξη ισχύος του νομοσχεδίου ανήκουν σε ναυτιλιακά συμφέροντα για τα ακίνητα που αποκτήθηκαν μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2003, εφόσον τα χρήματα που έχουν εισαχθεί στην Ελλάδα για την απόκτηση των ακινήτων αυτών προέρχονται από ναυτιλιακή δραστηριότητα.

γ. Εταιρείες, των οποίων το σύνολο των ονομαστικών μετοχών, μεριδίων ή μεριδίων κατέχεται άμεσα ή έμμεσα από ίδρυμα ημεδαπό ή αλλοδαπό, που έχει συσταθεί με διάταξη τελευταίας βουλήσεως και επιδιώκει στην Ελλάδα κοινωφελείς σκοπούς.

δ. Προβλέπεται ότι, στην περίπτωση που το σύνολο ή μέρος των ονομαστικών μετοχών, μεριδίων ή μεριδίων ανωνύμων εταιρειών, εταιρειών περιορισμένης ευθύνης ή προσωπικών εταιρειών κατέχει εταιρεία, οι μετοχές της οποίας βρίσκονται σε διαπραγμάτευση σε οργανωμένη χρηματιστηριακή αγορά, δεν απαιτείται περαιτέρω δήλωση φυσικών προσώπων για την εταιρεία αυτή κατά το ποσοστό συμμετοχής της, κ.λπ..

(άρθρο 15)

Από τις προτεινόμενες διατάξεις προκαλούνται τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα επί του Κρατικού Προϋπολογισμού:

1. Ετήσια αύξηση ακαθόριστη των εσόδων του από την επιβολή προστίμων στους παραβάτες διατάξεων του νομοσχεδίου, διεύρυνση των περιπτώσεων, οι οποίες κατ' εξαίρεση υπόκεινται σε φορολογία, ανεξαρτήτως εάν οι υπηρεσίες παρήχθησαν εκτός Ελλάδας (ραδιοφωνικές, τηλεοπτικές υπηρεσίες κ.λπ.) (άρθρα 1 παρ. 17, 3 και 8 παρ. 8), τη φορολόγηση των αποθεματικών που δύναται να σχηματισθούν από την αναπροσαρμογή της αξίας των πλοίων Ναυτιλιακών Ακτοπλοϊκών Εταιρειών Α.Ε..

(άρθρο 12)

2. Ετήσια μείωση ακαθόριστη των εσόδων του από τη μη οφειλή και αν έχει βεβαιωθεί τη διαγραφή του οικείου φόρου σχετικά με την παραχώρηση τίτλων ιδιοκτησίας κατά τη διαδικασία αναδασμών, οι οποίοι έχουν κηρυχθεί μέχρι τη δημοσίευση του νομοσχεδίου (άρθρο 10 παρ. 2), τη μείωση του ανωτάτου ορίου προσαυξήσεων (άρθρο 13 παρ. 1 και 2), τη μείωση των προσαυξήσεων εκ-

πρόθεσμης καταβολής (άρθρο 14 παρ. 1 και 2), την έκπτωση προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής σε περίπτωση ολικής εξόφλησης του χρέους (άρθρο 14 παρ. 6) και τη διερεύνηση των εξαιρέσεων από τον ειδικό φόρο επί των ακινήτων (άρθρο 15).

Αθήνα, 25 Σεπτεμβρίου 2003

Ο Γενικός Διευθυντής
α.α.

Ελένη Θαλασσινάκη